

Γιαννακοπούλου Βασιλική

«Η Ώρα της Αρετής»

Σχολή Πυροδότησης Θεατρικής Γραφής Θεάτρου Πορεία

Αθήνα 2020

Η Βασιλική Γιαννακοπούλου γεννήθηκε στην Αμαλιάδα το 1994. Σπούδασε στο Τμήμα Θεατρικών Σπουδών του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών. Εργάζεται ως θεατρολόγος.

Τηλέφωνο επικοινωνίας: 6973754877

Email: basilikhgiannak@hotmail.com, basilikigiannakopoulou7@gmail.com

Το έργο γράφτηκε στα πλαίσια της Σχολής Πυροδότησης Θεατρικής Γραφής του Θεάτρου Πορεία (Οκτώβριος 2019 – Μάιος 2020) με εισηγητές τους Θανάση Τριαρίδη και Βαγγέλη Χατζηγιαννίδη.

Εξώφυλλο: Βασιλοπούλου Νίκη

Το θεατρικό έργο *Η ώρα της Αρετής* της Βασιλικής Γιαννακοπούλου διανέμεται ελεύθερα στο διαδίκτυο σε μορφή ψηφιακού βιβλίου υπό άδεια [Creative Commons BY NC ND](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

<https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/>

(Αναφορά Δημιουργού – Μη Εμπορική Χρήση – Όχι Παράγωγα Έργα)

Εάν κάποιος ενδιαφέρεται να μεταφέρει το παρόν θεατρικό έργο στη σκηνή, να το διασκευάσει, ή να το αναπαράγει για κερδοσκοπικούς ή μη κερδοσκοπικούς σκοπούς, παρακαλείται να επικοινωνήσει πρώτα με την συγγραφέα.

Περίληψη

Ο Γάλλος (πια), Πανταλόνε επιστρέφει στην πατρίδα των προγόνων του, με πρόσχημα μια σημαντική επαγγελματική συμφωνία. Τον συνοδεύει η κόρη του Vartu. Σε έναν από τους περιπάτους της η Vartu θα γνωρίσει έναν νεαρό Ιταλό όμορφο και έξυπνο, τον Σίλβιο, τον οποίο ερωτεύεται παράφορα. Ο Σίλβιο θα κάνει τα πάντα για την κερδίσει, όμως ο υπηρέτης, του Πανταλόνε, ο Πολτσινέλε έχει πάρει διαταγή από τον αφέντη του να μην πλησιάσει κανείς την κόρη του και αν υπάρξει παραβάτης να τον βασανίσει. Ο Σίλβιο υπομένει τους εκφοβισμούς και συνεχίζει να διεκδικεί την Vartu. Κάποια στιγμή απελπίζεται και περνάει στην αντεπίθεση, βάζοντας τον υπηρέτη του Αρλεκίνο να στήσει παγίδα στον γέρο Πανταλόνε. Καταλαβαίνει όμως ότι ούτε έτσι θα κερδίσει την Vartu και αποφασίζει μαζί με τον Αρλεκίνο να μάθει για την επαγγελματική συμφωνία του Πανταλόνε και του συνεργάτη του Δον Καπιτάνο. Ο Σίλβιο στην προσπάθειά του να ανακαλύψει τι πραγματικά συμβαίνει δολοφονείται από τον Πολτσινέλε. Ξεκινάει έτσι, μια σειρά από φόνους, η οποία θα οδηγήσει στην συνεργασία των δυο υπηρέτων. Ο Πολτσινέλε έχοντας υπερεκτιμήσει τις δυνάμεις του φέρετε αλαζονικά, κάτι που θα του στοιχήσει την ζωή του. Έτσι ο Αρλεκίνος μένει μόνος του και αποφασίζει να καρπωθεί την περιουσία του Πανταλόνε. Δεν θα προλάβει όμως, μιας και θα δολοφονηθεί και αυτός από τους έμπιστους του Μαζαρέν.

Πρόσωπα: Πανταλόνε, Πολτσινέλε (υπηρέτης), Vartu (κόρη Πανταλόνε), Νέλε (υπηρέτρια), Σίλβιο (Ιταλός νέος), Αρλεκίνος (υπηρέτης Σίλβιο) Δον Καπιτάνο, (Ιταλός έμπορος, συνεργάτης της κυβέρνησης. Ρόλος εμφανιζόμενος μόνο στην σκηνή 9η).

Χώροι: 2 δωμάτια- γραφεία, ανοιχτός δημόσιος χώρος, προσόψεις κτηρίων με μεγάλα παράθυρα και μπροστά δρόμος.

Σκηνή 1^η

Ένα μεγάλο αρχοντικό σπίτι. Ο Πανταλόνε βρίσκεται μέσα στο γραφείο του. Μελετάει οικονομικά. Μπαίνει βιαστικά ο Πολτσινέλε κρατώντας ένα φάκελο.

Πολτσινέλε –Σας έφερα την αλληλογραφία.

Πανταλόνε –Αναιδέστατε, σου έχω πει εκατομμύρια φορές να μην μπαίνεις έτσι στο γραφείο μου!

Πολτσινέλε –Με συγχωρείτε. Μου είπατε όταν έρθει η αλληλογραφία, να την φέρω όσο πιο γρήγορα μπορώ.

Πανταλόνε –Μην μου αντιμιλάς! Δεν σου επιτρέπετε να μπαίνεις έτσι.

Πολτσινέλε –*(Κατεβάζει το κεφάλι).*

Πανταλόνε –Δώσε μου το γράμμα, τι περιμένεις.

(Ο Πολτσινέλε αφήνει το γράμμα πάνω στο γραφείο).

Πανταλόνε –Χάσου τώρα. Γύρνα στην τρύπα σου. Και μην καταλάβω ότι κάθεσαι πίσω από την πόρτα.

Πολτσινέλε –Μάλιστα κύριε.

(Ο Πολτσινέλε φεύγει βιαστικά. Κοντοστέκετε πίσω από την πόρτα. Όταν ακούει βήματα του Πανταλόνε, φεύγει γρήγορα).

Πανταλόνε –Σκουλήρι. Νομίζει ότι θα κοροϊδέψει το τετραπέρατο μυαλό μου! *(Παύση. Πλησιάζει προς το γράμμα).* Για να δούμε... *(Το κοιτάζει έκπληκτος).* Δεν είναι δυνατόν! Ο Μαζαρέν!

(Αναστατωμένος το ανοίγει. Διαβάζει, μουρμουρίζοντας. Έπειτα κάθεται στην καρέκλα του, σκεπτικός).

Πανταλόνε –Γιατί τόση βιασύνη να με συναντήσει; *(Παύση).* Φαίνεται, κάτι θα έκανα και δεν του άρεσε. Να δεις που θα μου την έχει στημένη.

(Σηκώνεται, βηματίζει ανήσυχος. Ξανά παίρνει στα χέρια του το γράμμα το διαβάζει μουρμουρίζοντας. Κάποιες φράσεις τις λέει πιο δυνατά).

Πανταλόνε –«...Αύριο στις επτά, σε περιμένω στην έπαυλη μου στο Ρενς». *(Μουρμουρίζει).* «... Πρέπει να συζητήσουμε για μια συμφωνία».

(Αναστατωμένος κλειδώνει το γράμμα στο συρτάρι και χτυπάει με μανία το κουδούνι της υπηρεσίας).

Πανταλόνε –Που στο καλό είναι;!

Πολτσινέλε – *(Μπαίνει με βιασύνη)*. Με ζητήσατε;

Πανταλόνε – Όταν σε χρειάζομαι αργείς σαν χελώνα! Δεν άκουγες το κουδούνι;

Πολτσινέλε – Μα, από την κουζίνα μέχρι το γραφείο σας...

(Ο Πανταλόνε τον διακόπτει).

Πανταλόνε – Δεν σου έχω πει να μην μου αντιμιλάς;

Πολτσινέλε – Μάλιστα.

Πανταλόνε – Αύριο το απόγευμα να μου έχεις ετοιμάσει τα επίσημα ενδύματα μου.

Πολτσινέλε – Μάλιστα. *(Παύση)*. Θα παρευρεθείτε σε επίσημο δείπνο κύριε;

Πανταλόνε – Δεν σε αφορά. Αμέσως να χώσεις την μύτη σου. Κουτσομπόλη!

Πολτσινέλε – Επαγγελματικό δείπνο ή κάποιος χορός;

(Ο Πανταλόνε αρπάζει ένα κηροπήγιο και τον κωνηγάει. Ο Πολτσινέλε φεύγει έντρομος).

Πανταλόνε – Κοίταξε θράσος! Αλλά έννοια σου και θα έρθει η ώρα του.

(Ο Πανταλόνε κάθεται στο γραφείο του και παίρνει στα χέρια του το γράμμα. Καθώς το διαβάζει πάλι, ακούγεται χτύπημα της πόρτας. Κλειδώνει το γράμμα στο συρτάρι).

Πανταλόνε – Παρακαλώ.

Πολτσινέλε – *(Μπαίνει)*. Το δείπνο είναι έτοιμο, κύριε.

(Πρώτα ο Πολτσινέλε και έπειτα ο Πανταλόνε βγαίνουν από την σκηνή. Η σκηνή μένει άδεια και έπειτα από λίγο μπαίνει ο Πολτσινέλε προσέχοντας μην τον δουν. Ξεκινάει να ψάχνει τα ράφια με πολύ βιασύνη και προσοχή).

Πολτσινέλε – Που το έχει βάλει ο παλιόγερος; *(Παύση)*. Συνήθως εδώ κρύβει τα σημαντικά.

(Ψάχνει το γραφείο εξονυχιστικά. Ανοίγει όλα τα συρτάρια και τα ντουλαπάκια. Όταν βρίσκει ένα από τα συρτάρια κλειδωμένα, βγάζει από την τσέπη του μια αρμαθιά κλειδιά).

Πολτσινέλε – Νόμιζες ότι θα μου ξέφευγες γεροξεκούτη! *(Ανοίγει το συρτάρι. Βρίσκει το γράμμα)*. Δεν ξέρεις τι μυαλό ξουράφι έχω εγώ! *(Κοιτάζει τον αποστολέα και στο πρόσωπό του δημιουργείτε μια έκφραση τρόμου)*.

Πολτσινέλε – Ο νέος πρωθυπουργός Μαζαρέν!

(Ακούγονται βήματα. Ο Πολτσινέλε έντρομος βάζει το γράμμα στην θέση του και κλειδώνει το συρτάρι. Κρύβεται πίσω από μια πολυθρόνα. Μπαίνει ο Πανταλόνε παίρνει το γράμμα και βγαίνει. Ο Πολτσινέλε βγαίνει από την κρυψώνα του).

Πολτσινέλε –*(Μένει ακίνητος, τρομαγμένος).* Τι δουλειά έχει ο γέρος με τον Μαζαρέν; *(Σκέπτεται).* Θα τρελαθώ! Κάποιο λάθος θα έχει γίνει. Θα το διαπιστώσω όμως, με τα μάτια και τα αυτιά μου.

(Βγαίνει από το γραφείο, με την ίδια προσοχή που μπήκε. Σκοτάδι. Μπαίνει η Vartu. Πηγαίνει στην βιβλιοθήκη, ανάβει μια λάμπα παραφίνης, χαζεύει τα βιβλία, παίρνει ένα, κάθεται στην πολυθρόνα και διαβάζει. Μπαίνει ο Πανταλόνε φορώντας επίσημα ρούχα).

Πανταλόνε –Πως και από εδώ;

Vartu –Σε περίμενα.

Πανταλόνε –Δεν συνηθίζεις να έρχεσαι στο γραφείο μου. Μιας και ήρθες θέλω να σε ενημερώσω για ένα ταξίδι.

Vartu –Πρώτα εγώ! Έχω κανονίσει μια εκδρομή με τις φίλες μου. *(Τον κοιτάζει διερευνητικά).* Που ήσουν και φοράς τα καλά σου; Και η μητέρα γιατί δεν ήταν μαζί σου;

Πανταλόνε –Σε ένα δείπνο με τον Μαζαρέν ήμουν.

Vartu –Ποιον Μαζαρέν; Τον πρωθυπουργό; *(Γελάει).* Και θέλεις να σε πιστέψω τώρα;

Πανταλόνε –*(Εκνευρισμένος).* Μάζεψε την γλώσσα σου!

Vartu –Πες μου που ήσουν αλλιώς θα πω στην μητέρα ότι έλειπες από το απόγευμα.

Πανταλόνε –Πες της ότι θέλεις! Ούτε που κατάλαβε ότι έλειπα τόσες ώρες. Και μετά γράψε ένα γράμμα στο Μαζαρέν και ρώτησε τον. *(Γελάει).*

Vartu –Ας σε πιστέψω. Λοιπόν για την εκδρομή που σου έλεγα, θέλω και τις τρεις άμαξες.

Πανταλόνε –Ούτε να το σκέφτεσαι! Δεν μπορείς να πας.

Vartu –*(Εκνευρισμένη).* Μην προσπαθήσεις να μου πας κόντρα! Θα κάνω αυτό που θέλω! *(Σηκώνεται, περπατάει προς την πόρτα. Ο Πανταλόνε την καλοπιάνει).*

Πανταλόνε –Σε παρακαλώ Αρετούλα μου, μην φεύγεις. Δεν θέλω να σου πάω κόντρα. Μεθαύριο πρέπει να φύγω ταξίδι και χρειάζομαι τουλάχιστον μια άμαξα.

Vartu –*(Εκνευρισμένη).* Εντάξει, θα πάρω τις άλλες δύο. Και μην με λες Αρετούλα!

(Εμφανίζεται στην μισάνοιχτη πόρτα ο Πολτσινέλε και στήνει αυτί. Χειρονομεί σαν να συμμετέχει στην συζήτηση).

Πανταλόνε –Χρειάζομαι και εσένα...

(Η Vartu τον κοιτάζει γεμάτη περιέργεια και καχυποψία).

Vartu –Τι εννοείς;

Πανταλόνε –Κοίταξε κόρη μου, θα κάνω ένα ταξίδι για να συζητήσω για μια επικερδή εμπορική συμφωνία και σε θέλω μαζί μου.

Vartu –Ούτε να το σκέφτεσαι. Να πρέπει να παριστάνω την ωραία δίπλα σου και να βρίσκομαι σε όλα αυτά τα βαρετά τραπέζια. Άσε που δεν αντέχω αυτούς τους γλοιώδεις δήθεν αριστοκράτες που βρομάνε κοπριά και που τους τρέχουν τα σάλια όταν με βλέπουν. *(Κάνει γκριμάτσα αηδίας).*

Πανταλόνε –Δεν θα είναι αυτή η θέση σου.

Vartu –Αλλά;

Πανταλόνε –Θέλω να βρίσκεσαι μαζί μου σε κάθε συνάντηση. Να μου λες την γνώμη σου, να με προφυλάσσεις από τυχόν λάθη που μπορεί να κάνω.

Vartu –Πατέρα τι λες;

Πανταλόνε –Μεγαλώνω, και σε λίγα χρόνια δεν θα μπορώ να ασχολούμαι άλλο με τις δουλειές. Είσαι η μοναχοκόρη μου και εσύ θα αναλάβεις, όταν αποσυρθώ. Αν θέλεις βέβαια.

Vartu –Εσύ το λες αυτό; Έβαλες μυαλό; Τόσα χρόνια που σου ζητούσα να δουλεύουμε μαζί, ούτε που ήθελες να το ακούς! Τώρα έχω αφιερωθεί στις τέχνες. Αυτή είναι και θα είναι η δουλεία μου.

Πανταλόνε –Αφού με ξέρεις. Είμαι ξεροκέφαλος. Όμως, το σκέφτηκα και κατάλαβα τι είναι σωστό.

Vartu –*(Καχύποπτη)*. Μήπως έχει γίνει κάτι και για αυτό μου τα λες όλα αυτά;

(Μπαίνει ο Πολτσινέλε με ένα δίσκο να τους σερβίρει τσάι, προσπαθώντας να διακόψει την συζήτηση. Λέει ασυναρτησίες).

Πολτσινέλε –Ωραίο ανοιξιάτικο καιρό είχε μέχρι χθες. Τι τον έπιασε σήμερα και ξανά χειμώνασε. Το τσάι σας κύριε.

Πανταλόνε –Άστο και φύγε!

Πολτσινέλε –Μήπως θέλετε να σας ετοιμάζω κάτι να φάτε; Έχετε κάποια ιδιαίτερη προτίμηση για το δείπνο σας; Να ρίξω μερικά ξύλα στο τζάκι;

(Ο Πανταλόνε απειλητικά του δείχνει το κηροπήγιο. Ο Πολτσινέλε βγαίνει βιαστικά. Κάθεται στο άνοιγμα της πόρτας. Συνεχίζει να χειρονομεί).

Πανταλόνε – Τι λέγαμε Vartu; A, ναι. Δεν έχει συμβεί κάτι. Μπορεί να είμαι παράξενος και πεισματάρης αλλά ψεύτης δεν είμαι. Κακά τα ψέματα οι τέχνες είναι μόνο για χόμπι. Όταν πεθάνω, πως θα ζεις;!

Vartu –Δηλαδή αν υποθέσουμε ότι έρχομαι μαζί σου στο ταξίδι, θα κάνω ότι κάνεις και εσύ;

Πανταλόνε –Φυσικά κόρη μου! *(Παύση)*. Έχει έρθει η ώρα σου Αρετούλα μου. Να δείξεις πόσο έξυπνο μυαλό έχεις!

Vartu –Μην με λες Αρετούλα! Με εκνευρίζει! *(Παύση. Σκέπτεται)*. Έχω να θέσω όρους.

Πανταλόνε –Πες μου. Είμαι έτοιμος να δεχτώ τα πάντα.

Vartu –Πρώτον θα συνεχίσω να αφιερώνω ώρες στην μουσική κατά όσο θα είμαστε στην Ιταλία. Και δεύτερον θα είμαστε ισάξιοι και θα σέβεσαι τις αποφάσεις που θα παίρνω για κάποια θέματα. Αν δεν είσαι σύμφωνος με αυτά , δεν θα ασχοληθώ ούτε με τις δουλειές σου ούτε με εσένα.

(Μπαίνει ο Πολτσινέλε με έναν δίσκο με φαγητό. Μιλάει γρήγορα).

Πολτσινέλε –Σας έφερα κάτι να φάτε. Τόση ώρα εδώ μέσα θα έχετε πεινάσει. *(Ακουμπάει τον δίσκο πάνω στο γραφείο. Γυρίζει προς την Vartu)*. Φαίνεται είναι πολύ σημαντικό το θέμα που κουβεντιάζετε. Σας βλέπω προβληματισμένη δεσποινίς! Ξέχασα να σας πω, περιμένει η δασκάλα τη μουσικής για μάθημα. *(Καθώς μιλάει της κάνει διακριτικά νόημα με τα χέρια να μην δεχτεί να συνοδεύσει τον πατέρα της στο ταξίδι. Η Vartu τον κοιτάζει με απορία, καθώς δεν καταλαβαίνει).*

Πανταλόνε –Κηροπήγιο!

(Ο Πολτσινέλε βγαίνει και παίρνει θέση πίσω από την πόρτα).

Πανταλόνε –Λοιπόν;

Vartu –Δέχεσαι τους όρους μου;

Πανταλόνε –Τους δέχομαι. Δεν ξέρω όμως κατά πόσο θα σου μένει χρόνος να ασχολείσαι με το χόμπι σου.

Vartu –Μην ανησυχείς!

Πανταλόνε –Η βοήθεια σου θα είναι πολύτιμη. Θα λάμψει το επιχειρηματικό σου δαιμόνιο!

Vartu –Το ελπίζω. *(Παύση)*. Πάω για μάθημα. *(Βγαίνει)*.

Πανταλόνε —Αθώα μου Αρετή. *(Σηκώνεται. Βηματίζει σκεπτικός)*. Πόσο όμορφος και ιδανικός κόσμος που ζεις. *(Γιάυση)*. Πόσο σκληρό για ένα πατέρα να σπρώξει το παιδί του στο κακό. *(Γιάυση. Το πρόσωπό του σκοτεινιάζει)*. Η πανουργία βασιλεύει στους αιώνες και εμείς πρέπει να την υπηρετούμε. *(Μιλάει έντονα, με πάθος)*. Δεν μπορεί να υπάρξει πλούσιος βίος αλλιώς. *(Γιάυση)*. Τι λέω;! Και οι φτωχοί. Ακόμα και αυτοί, δούλοι του φέματος και της απάτης! Και μην ρωτήσεις γιατί. Η απάντηση είναι γνωστή. Ένα κομμάτι ψωμί. Για να επιβιώσει κανείς, η αρετή δεν αρκεί. Η απάτη είναι αυτή που κάνει τον κόσμο και κινεί. Και όσο και αν την πολεμάει κανείς, μαζί της πρέπει εν τέλει να συμφιλιωθεί. *(Γιάυση)*. Και μην ρωτήσεις πάλι γιατί. Υπάρχει μέσα στην ζωή. Καλή η αρετή αλλά η απάτη είναι ζωή! *(Γιάυση. Ηρεμεί. Κάθεται στο γραφείο του)*. Λοιπόν Αρετούλα, μην κρατήσεις κακία στον πατέρα. *(Σκοτάδι)*.

Σκηνή 2^η

Ο Πανταλόνε κάθεται στο γραφείο του σχεδιάζοντας το ταξίδι. Γράφει. Έχει λευκά επιστολόχαρτα, μελάνι και δυο τόμους οικονομικής ιστορίας δίπλα του. Μερικά κεριά και λάμπες παραφίνης φωτίζουν το χώρο. Κάποια στιγμή χτυπάει το κουδούνι της υπηρεσίας. Μπαίνει ο Πολτσινέλε.

Πολτσινέλε —Παρακαλώ.

Πανταλόνε —Βάλτο στο κουτί της αλληλογραφίας. Αύριο πρωί πρωί θέλω να σταλεί. *(Του δίνει ένα γράμμα)*.

Πολτσινέλε —Κάτι άλλο;

Πανταλόνε —Ένα τσάι.

Πολτσινέλε —Μάλιστα.

(Ο Πολτσινέλε βγαίνει. Ο Πανταλόνε συνεχίζει να γράφει. Κάποιες στιγμές ανοίγει τον έναν από τους δύο τόμους. Μπαίνει ο Πολτσινέλε με το τσάι και το ακουμπάει σε ένα τραπέζι).

Πανταλόνε —Σέρβιζέ μου.

Πολτσινέλε —*(Σερβίζει)*. Θα μπορούσα τώρα να πάω να ξεκουραστώ;

Πανταλόνε —Όχι. Θα πας να καθαρίσεις τις άμαξες και τα άλογα.

Πολτσινέλε —Μα, είναι μεσάνυχτα.

Πανταλόνε —Τώρα θα το κάνεις, το ξημέρωμα θα πρέπει ήδη να ταξιδεύουμε.

Πολτσινέλε —Αφού τα καθάρισε το απόγευμα ο ιπποκόμος.

Πανταλόνε —Χάλια τα έκανε. Να μου θυμίσεις να τον απολύσω αύριο.

(Ο Πολτσινέλε βγαίνει εκνευρισμένος. Λίγο μετά μπαίνει, με τα ρούχα του βρόμικα, κουβαλώντας έναν κουβά τον οποίο τον αφήνει με φόρα πάνω στους τόμους οικονομικής ιστορίας).

Πολτσινέλε —Να πας εσύ να καθαρίσεις τις άμαξες και τα άλογα! Βαρέθηκα κάθε μέρα να τρέχω, για ότι σου κατεβαίνει στο κεφάλι.

Πανταλόνε —Τι λες;!

Πολτσινέλε —Μην μιλάς! Άκουσε καλά. Δεν θα ανεχτώ άλλες προσβολές. Από εδώ και πέρα θα είμαστε ίσοι.

Πανταλόνε —Έχεις τρελαθεί!

Πολτσινέλε —Από σήμερα θα σε φωνάζω συνέταιρο. *(Παύση)*. Τα ξέρω όλα! Για το ταξίδι, για την δήθεν εμπορική συμφωνία. Και υποψιάζομαι για ποιο λόγο θέλεις την Vartu μαζί σου.

Πανταλόνε —Γελοίοι! Σταμάτα να λες παλαβομάρες! Πήγαινε να κοιμηθείς. Θα σε τιμωρήσω αύριο.

Πολτσινέλε —*(Γελάει)*. Νομίζεις ότι θα βάλω την ουρά στα σιέλια και θα φύγω;! Σου είπα τα ξέρω όλα. Σε παρακολούθησα. Άκουσα όσο λέγατε με τον Μαζαρέν.

Πανταλόνε —*(Ειρωνικά)*. Θέλεις να μου πεις ότι κατάφερες να μπεις κρυφά στην έπαυλη του Μαζαρέν;

Πολτσινέλε —Προφανώς δεν μπορείς να καταλάβεις την εξυπνάδα μου, γέρο. Και για να σου αποδείξω ότι όντως ήμουν εκεί, για εξήγησέ μου ακριβώς το σχέδιο για να παγιδεύσεις τον Καπιτάνο, γιατί πίσω από τους θάμνους δεν τα άκουσα όλα πολύ καθαρά.

(Ο Πανταλόνε μουνδιασμένος του κάνει νόημα να σωπάσει).

Πανταλόνε —Υπουλε!

Πολτσινέλε —Λοιπόν, ίσα δικαιώματα και ότι βγάλεις από την υπόθεση μισό-μισό.

Πανταλόνε —*(Γελάει)*.

Πολτσινέλε —Δεν γελάω! Άκουσες τι είπα!

Πανταλόνε —Και πες ότι συμφωνώ. Θα κυκλοφορείς μαζί μου έξω και θα θεωρούμαστε ίσοι; Ακούς τι λες; Οι περισσότεροι στον κύκλο μου, και εδώ και

στην Ιταλία, γνωρίζουν ότι είσαι υπηρέτης μου. Τόσα χρόνια σε έχω, που να μην σε είχα!

Πολτσινέλε —Όταν θα είμαστε με κόσμο θα παριστάνω τον υπηρέτη σου. Αλλά πρόσεξε, μην ακούσω προσβολή, γιατί θα ανοίξω το στόμα μου και θα τα πω όλα. Κατάλαβες;

(Ο Πανταλόνε είναι έτοιμος να σκάσει από το κακό του).

Πολτσινέλε —Α! Και κάτι ακόμα από εδώ και πέρα μια μέρα θα καθαρίζω εγώ τα άλογα και μια εσύ. Μην σου πω ότι θα τα καθαρίζεις μόνο εσύ.

Πανταλόνε —Είσαι τρελός; *(Πάει να συνεχίσει, αλλά κάτι σκέφτεται και σταματάει).*

(Ο Πολτσινέλε γεμίζει δυο ποτήρια με ποτό και δίνει το ένα στον Πανταλόνε).

Πολτσινέλε —Εβίβα! *(Πίνει).*

(Ο Πανταλόνε έχει μένει με το ποτήρι στο χέρι).

Πολτσινέλε — Πάω για ύπνο γιατί είμαι πτώμα! Και το πρωί μην τολμήσεις και χτυπήσεις το κουδούνι της υπηρεσίας. Θέλω να ξεκουραστώ. Καληνύχτα.

(Ο Πολτσινέλε βγαίνει κεφάτος. Ο Πανταλόνε κάθεται απελπισμένος. Σκοτάδι).

Σκηνή 3^η

Ο Πανταλόνε και ο Πολτσινέλε βρίσκονται μέσα στο γραφείο του σπιτιού στην Ιταλία. Υπάρχει ένα μεγάλο γραφείο, ένα μικρό καθιστικό και μια ραφιέρα.

Πολτσινέλε —Πτώμα φαίνεσαι.

Πανταλόνε —Δεν κοιμόμαστε όλοι σαν και 'σένα. Βόδι.

Πολτσινέλε —Είπαμε όχι προσβολές;

(Ο Πανταλόνε τον αγριοκοιτάζει).

Πολτσινέλε —Λοιπόν, για εξήγησέ μου ακριβώς πως έχουν τα πράγματα.

(Ο Πολτσινέλε κάθεται σε μια πολυθρόνα. Ο Πανταλόνε σηκώνεται και τον περιτριγυρίζει).

Πανταλόνε —Εσύ δεν είπες ότι τα ξέρεις όλα; Μου είπες ψέματα;

Πολτσινέλε —Όπως σου είπα έχασα κάποιες λεπτομέρειες.

Πανταλόνε —Πες μου εσύ τι άκουσες και θα σου εξηγήσω τα υπόλοιπα.

Πολτσινέλε —Μην πας να με ξεγελάσεις γέρο!

Πανταλόνε —Μην με ξανά πεις γέρο!

Πολτσινέλε —Μήπως να σε λέω σκατόγερο; *(Γελάει)*.

(Ο Πανταλόνε παίρνει ένα κηροπήγιο και πάει να τον χτυπήσει πισώπλατα).

Πολτσινέλε —Άσε το κηροπήγιο κάτω! *(Παύση)*. Και αν σου έχει περάσει από το μυαλό να με ξεκάνεις, θέλω να σου πω ότι έχω εμπιστευθεί το μυστικό μας σε έναν πολύ καλό μου φίλο, που ξέρει τι πρέπει να κάνει αν δεν λαμβάνει γράμματά μου, για όσο θα είμαι εδώ.

Πανταλόνε —*(Ειρωνικά)*. Ούτε που μου έχει περάσει σκέψη να σου κάνω κακό.

Πολτσινέλε —Λέγε τώρα.

Πανταλόνε —Όπως ξέρεις συναντήθηκα με τον Μαζαρέν. Μου ζήτησε να ταξιδέψω μέχρι εδώ για να κλείσω μια συμφωνία εμπορικού περιεχομένου με τον Καπιτάνο. Αυτό είναι όλο.

Πολτσινέλε —*(Εκνευρισμένος)*. Μην μου λες ψέματα! Άκουσα, ότι θέλει να τον βοηθήσεις στην οικονομική υποδούλωση της Ιταλίας στην Γαλλία και έπειτα άκουσα ότι πρέπει να παγιδεύσεις τον Καπιτάνο.

Πανταλόνε —Τίποτα δεν σου ξεφεύγει, βδέλλα! Ο Καπιτάνο είναι ένας από τους πιο οικονομικά ισχυρούς άντρες της Ιταλίας. Όταν υπογράψει την συμφωνία οι περισσότερες από της επιχειρήσεις του θα περάσουν στα χέρια μου και κατ' επέκταση στον Μαζαρέν.

Πολτσινέλε —Και πως είσαι τόσο σίγουρος ότι θα υπογράψει;

Πανταλόνε —Ξέρω τι άνθρωπος είναι.

Πολτσινέλε —Σίγουρα, έξυπνος.

Πανταλόνε —Ναι αλλά όπως όλοι, έτσι και αυτός έχει το τρωτό του σημείο.

Πολτσινέλε — Και ποιο είναι αυτό;

Πανταλόνε —Έχει αδυναμία στο ωραίο φύλο.

Πολτσινέλε —Α, για αυτό έφερες την Vartu μαζί. Πα-τέρας να σου τύχει. *(Παύση)*. Γιατί δεν την αφήνεις ήσυχη να ασχοληθεί με την μουσική; Έχει χάρισμα. Μπορεί να βγάλει χρήματα από αυτό! *(Παύση)*. Την καημένη και έχει πάρει τόση χαρά που νομίζει ότι αναγνώρισες την αξία της. Αχρείε!

Πανταλόνε —Μάζεψε την γλώσσα σου! Κόρη μου είναι ότι θέλω κάνω. Σίγα μην την αφήσω να πηγαίνει στις αυλές να παίζει μουσική για να παίρνει

πενταροδεκάρες! Προσπαθώ το καλύτερο για το μέλλον της. Θα μπει στον κύκλο της υψηλής αριστοκρατίας. Εκεί είναι η θέση της.

Πολτσινέλε —Ακούς τι λες; Θα την πας σαν πρόβατο στην σφαγή! *(Παύση)*. Αθώα κοπέλα. Μην βγάζεις τα απωθημένα σου πάνω της.

Πανταλόνε —Τελειώνει εδώ η συζήτηση. Θα πράξω ότι θεωρώ σωστό.

Πολτσινέλε —Καλά. *(Παύση)*. Να σε ρωτήσω. Με τον Καπιτάνο γνωρίζετε ή θα πας στα καλά καθούμενα να γυρέψεις την φίλια του;

Πανταλόνε —Εξυπνάδες. Τον ξέρω εδώ και πολλά χρόνια. Με εμπιστεύεται.

Πολτσινέλε —Ωραίος φίλος είσαι. *(Γελάει)*.

Πανταλόνε —*(Εκνευρισμένος)*. Δεν θέλω σχόλια!

Πολτσινέλε —Για πες, πως κινούμαστε από εδώ και πέρα;

Πανταλόνε —Θέλω να πας απόψε να παρακιολουθήσεις το σπίτι του.

Πολτσινέλε —Εγώ μόνος μου δεν πάω!

Πανταλόνε —Κακός μπελάς που με βρήκε! Εντάξει, θα πάμε μαζί!

Πολτσινέλε —Και στην Vartu τι θα πεις που περιμένει επαγγελματικό δείπνο απόψε;

Πανταλόνε —Θα στήσουμε μια συνάντηση το απόγευμα.

Πολτσινέλε —Με τόσο ψέμα, στην κόλαση θα πάμε.

Πανταλόνε —Αν δεν σου αρέσει, δίνε του! Θα ήταν τέλεια να μην σε έχω στο κεφάλι μου.

Πολτσινέλε —Σιγά μην σου κάνω την χάρη. Θα γίνω εγώ η κόλασή σου αυτές τις μέρες. Θα περάσουμε υπέροχα! *(Γελάει)*.

Πανταλόνε —Κάτσε να γυρίσουμε στην Γαλλία και θα σου δείξω.

Πολτσινέλε—Αν με βρεις...

Πανταλόνε —Καλά. Πήγαινε να ετοιμάσεις την άμαξα.

Πολτσινέλε —Αποκλείεται! Θέλω να ξεκουραστώ λίγο. Πήγαινε εσύ!

(Ο Πανταλόνε εκνευρισμένος, βγαίνει).

Πολτσινέλε —Καημένε γέρο. *(Παύση)*. Δεν είχες καταλάβει τόσα χρόνια ποιον είχες δίπλα σου να σε υπηρετεί. Σε θυμάμαι από παιδί. Όταν η μάνα μου ήταν στην δούλεψή σου. Της φερόσουν σαν να ήταν αδέσποτο σκυλί. Και αυτή τα ανεχόταν όλα, για ένα πιάτο φαί. Δεν μπορούσε να κάνει και αλλιώς. Είχε ένα

μπάσταρδο παιδί. *(Παύση. Εξαγριώνεται)*. Και να που η ζωή, τα έφερε αλλιώς, κ' είμαστε εδώ μαζί. *(Παύση)*. Σε έκανα να πέσεις στην ανάγκη μου. Για να σου δείξω τι σημαίνει, κόλαση. Να καταλάβεις τι έμαθα τόσα χρόνια δίπλα σου. Και να που ήρθε η ώρα, να αναδείξω τις αρετές μου. Ιδού λοιπόν, η πανουργία, η εξυπνάδα και η υπομονή. Με αυτές τις τρεις, θα σε χώσω βαθιά στην γη. Και έπειτα την παρουσία σου θα σκορπίσω, για να αποκτήσω, όλα αυτά που δεν είχα ποτέ! *(Παύση)*. Την ελευθερία μου και μια τέλεια ζωή. *(Γελάει. Μπαίνει η Vartu)*.

Vartu — Χάζεψες; Γιατί γελάς μόνος;

Πολτσινέλε — Η ζωή είναι πολύ αστεία!

Vartu — Α, καλά... Που είναι ο πατέρας μου;

Πολτσινέλε — Έρχεται. *(Χτυπάει το κουδούνι της υπηρεσίας. Η Vartu τον κοιτάζει περίεργα. Εκείνη την στιγμή μπαίνει ο Πανταλόνε. Τα ρούχα του είναι λερωμένα. Ο Πολτσινέλε το διασκεδάζει)*.

Πανταλόνε — *(Αμήχανα)*. Πάνω στην ώρα ήρθες κόρη μου. Σε χρειάζομαι.

Vartu — *(Εκπληκτική)*. Τι έπαθαν τα ρούχα σου;

Πανταλόνε — Βγήκα για ένα περίπατο. Παραπάτησα και έπεσα μέσα στις λάσπες. *(Ο Πολτσινέλε μην μπορώντας να συγκρατήσει τα γέλια του βγαίνει γρήγορα. Η Vartu τον κοιτάζει περίεργα)*.

Vartu — Χτύπησες;

Πανταλόνε — Όχι. *(Παύση)*. Λοιπόν, τώρα δουλειά!

Vartu — Πότε είναι η συνάντηση;

Πανταλόνε — Σε λίγη ώρα. Θα έρθει το δεξί χέρι του συνεργάτη μας.

Vartu — Δεν έχεις κανονίσει ραντεβού με τον ίδιο;

Πανταλόνε — Όχι, είναι πολυάσχολος άνθρωπος.

Vartu — Μάλιστα. *(Παύση)*. Έχουμε τίποτα άλλο;

Πανταλόνε — Δεν σε πειράζει να είσαι μόνη σου στην συνάντηση;

Vartu — Καθόλου. Τις προτάσεις μόνο δώσε μου να τις μελετήσω.

(Ο Πανταλόνε της δίνει κάποια χαρτιά. Η Vartu βγαίνει. Μετά από λίγο μπαίνει ο Πολτσινέλε).

Πολτσινέλε — Πολύ το διασκεδάσα!

Πανταλόνε — Σκουλί! Αν πάρει τίποτα χαμπάρι η Vartu θα σε σκοτώσω!

(Ο Πολτσινέλε απλώνεται σε μια πολυθρόνα).

Πολτσινέλε —Μην ανησυχείς! Δεν είναι δα και τόσο έξυπνη!

Πανταλόνε —Μάζεψε την γλώσσα σου αλλιώς θα σε κρεμάσω ανάποδα.

Πολτσινέλε —Δεν μπορείς πια γέρο. Σε κρατάω. Αλλά αν τολμάς, κόπιασε.

Πανταλόνε —(Κάθεται στο γραφείο). Πρέπει να στήσουμε μια συνάντηση.

Πολτσινέλε —Τί μου το λες; Ξεκίνα να την οργανώνεις.

Πανταλόνε —Δεν στα είπαν καλά! Συνέταιρος δεν είσαι; Βοηθάς σε όλα!

Πολτσινέλε —Δηλαδή τι θέλεις να κάνω;

Πανταλόνε —Μεταμφιέσου ή βρες κάποιον να υποδυθεί τον βοηθό του Καπιτάνο.

Πολτσινέλε —Και για τι δεν το κάνεις εσύ;

Πανταλόνε —Βρε ηλίθιε, ακόμα και να μασκαρευτώ είναι πολύ πιθανό να με καταλάβει! Κόρη μου είναι.

Πολτσινέλε —Πρώτον, είπαμε, δεν μιλάμε άσχημα και δεύτερον, θα το φροντίσω.

Πανταλόνε —Θα είναι μόνη της στην υποτιθέμενη συνάντηση, για αυτό φρόντισε να είσαι και εσύ παρόν για την ασφάλειά της. Ποιος ξέρει τι απόβρασμα θα ψαρέψεις πάλι.

Πολτσινέλε —Έννοια σου. Τον καλύτερο θα βρω. (Γελάει).

Πανταλόνε —Κουνήσου, έχουμε δουλειά.

(Ο Πολτσινέλε βγαίνει γελώντας. Σκοτάδι. Έπειτα από λίγο μπαίνει η Vartu. Κάθεται στο γραφείο και ανάβει τρεις λάμπες παραφίνης. Μελετάει τις προτάσεις της συμφωνίας. Χτυπάει η πόρτα και μπαίνει ο Πολτσινέλε μεταμφιεσμένος έτσι ώστε να μην αναγνωρίζεται).

Vartu —Παρακαλώ. Περάστε, καθίστε. Είστε ο κύριος;

Πολτσινέλε — Αντονέτο Απάκο. Χαίρω πολύ ωραία μου κυρία.

Vartu —Θα πιείτε κάτι;

Πολτσινέλε —Ένα λιμοντσέλο με έζτρα λεμόνι και αριετό πάγο. Ευχαριστώ.

(Η Vartu με εμφανή περιέργεια, του σερβίρει και κάθεται στην θέση της).

Πολτσινέλε —Λοιπόν, με ποιόν θα μιλήσω για την επικείμενη συνεργασία;

Vartu —Μαζί μου.

Πολτσινέλε —*(Την κοιτάζει περίεργα)*. Μάλιστα. Ας ξεινήσουμε λοιπόν.

Vartu —Φυσικά. Για να μην μακρηγορούμε, τα κύρια και πιο συμφέροντα σημεία της συμφωνίας είναι το γεγονός ότι θα υπάρξει κέρδος και για τις δυο πλευρές. Όμως σίγουρα εσείς θα επωφεληθείτε περισσότερο.

Πολτσινέλε —Πως θα συμβεί αυτό;

Vartu —*(Ανοίγει ένα χάρτη)*. Για να φτάσει το μετάξι σε εμάς, θα περάσει από αυτά τα τέσσερα σημεία της χώρας το οποία ελέγχετε, έτσι η τιμή θα αυξηθεί προς όφελος σας.

Πολτσινέλε — Ναι αλλά αν όμως περάσει από αυτά τα σημεία θα υπάρχει και υπέρ φορολόγηση. Επομένως είναι καλύτερα να περάσει από εδώ, έπειτα να πάει σε αυτό το χωριό και από εκεί να περάσει στην Γένοβα...

(Ο Πολτσινέλε συνεχίζει την πολυλογία. Η Vartu κάποια στιγμή κουρασμένη κάθεται στην θέση της και προσποιείται ότι τον ακούει. Ο Πανταλόνε φαίνεται πίσω από την πόρτα και δείχνει ότι το διασκεδάζει).

Vartu —*(Σχεδόν κοιμισμένη)*. Εντάξει. Θα γίνει έτσι όπως το λέτε. Πάρτε τις προτάσεις και δώστε τες στον κύριο Καπιτάνο.

Πολτσινέλε —Βεβαίως!

Vartu —Χάρηκα πολύ.

Πολτσινέλε —Η χαρά ήταν όλη δική μου, που συνεργάστηκα με μια τόσο όμορφη δεσποινίς. Ελπίζω να ξανά ανταμώσουμε σύντομα. Είναι πολύ ενδιαφέρουσα η συζήτηση μαζί σας.

Vartu —Φυσικά. Αντίο σας.

(Ο Πολτσινέλε βγαίνει αργά συνεχίζοντας να της λέει διάφορα κομπλιμέντα).

Vartu —Αηδιαστικός τύπος.

(Μπαίνει ο Πανταλόνε).

Πανταλόνε —Όλα καλά κόρη μου;

Vartu —Ναι. Ελπίζω δηλαδή.

Πανταλόνε —Γιατί είσαι έτσι;

Vartu —Αυτός ο "κύριος" μόνο πολυλογία και γλοιώδη κομπλιμέντα, ήταν. Σκέτη κούραση!

Πανταλόνε —Είναι δύσκολος ο χώρος. Αλλά πρέπει να συνηθίσεις.

Vartu —Ας είναι. Θα πάω έναν περίπατο να ξεκουραστώ.

Πανταλόνε —Εντάξει. Να προσέχεις. Μην αργήσεις. Και μην μιλήσεις με αγνώστους.

(Η Vartu βγαίνει. Ο Πανταλόνε χτυπάει το κουδούνι υπηρεσίας. Μπαίνει ο Πολτσινέλε).

Πολτσινέλε —Τι θέλεις πάλι;

Πανταλόνε —Ακολούθησε την κόρη μου. Μην την χάσεις από τα μάτια σου και μην σε πάρει χαμπάρι!

Πολτσινέλε —Θέλω να ξεκουραστώ τώρα.

Πανταλόνε —Πήγαινε! (Παύση). Και μετά θα πω να σου ετοιμάσουν το καλύτερο γεύμα και να σου κάνουν ποδόλουτρο.

Πολτσινέλε —Εντάξει. Θα πάω.

Πανταλόνε —Και μην ξεχνάς. Έχουμε και την βραδινή παρακολούθηση.

Πολτσινέλε —(Βαριεστημένα). Καλά. (Βγαίνει. Σκοτάδι).

(Μέσα στο σκοτάδι φαίνεται μόνο Vartu προβληματισμένη που περπατάει με την συντροφιά της Νέλε. Μπαίνει ο Σίλβιο ο οποίος περνάει δίπλα τους κοιτάζοντας την Vartu. Ανταλλάσσουν χαμόγελα. Η Νέλε παραπατάει και οι δύο κοπέλες πέφτουν. Ο Σίλβιο τις βοηθάει. Έπειτα συνεχίζουν το δρόμο τους. Σκοτάδι).

Σκηνή 4^η

Σε μια δημοσιά. Ο Σίλβιο και ο Αρλεκίνος περπατούν ξέγνοιαστοι. Μιλούν δυνατά, κάνοντας έντονες χειρονομίες. Στο βάθος υπάρχουν προσόψεις κτηρίων, με μεγάλα παράθυρα και αρκετά δέντρα και θάμνοι στα πλάγια των σπιτιών.

Αρλεκίνος —(Εύθυμα). Έχω μετρήσει πάνω από 50 αναστεναγμούς μέσα σε μισή ώρα!

Σίλβιο —Τι να κάνω; Πρέπει με κάποιο τρόπο να μάθω. (Παύση). Είμαι σε απόγνωση!

Αρλεκίνος —Αφού είπαμε. Θα ψάξω να βρω τα πάντα. Κάθε πληροφορία.

Σίλβιο —Και αν είναι παντρεμένη; (Παύση). Σίγουρα θα είναι. Αχ, τι θα κάνω;

Αρλεκίνος —Μην προτρέχετε! Θα τα μάθουμε όλα και θα πράξουμε ανάλογα!

Σιλβιο —Ναι έχεις δίκιο. Χρειάζεται ψυχραιμία.

Αρλεκίνος —Ακριβώς!

Σιλβιο —Ναι. *(Γιάωση)*. Αν είναι παντρεμένη θα αυτοκτονήσω.

Αρλεκίνος —Δεν υποφέρεστε! Θα ξεινήσω αμέσως το ψάξιμο.

Σιλβιο —Ωραία.

Αρλεκίνος —Έχω ένα φιλαράκι που μπορεί να έχει τις πληροφορίες που θέλουμε.

Σιλβιο —Μην καθυστερείς.

(Βγαίνουν. Στο επάνω αριστερά παράθυρο του μεσαίου κτηρίου εμφανίζεται η Vartu η οποία παίζει άρπα. Στο ακριβώς από κάτω παράθυρο η Νέλε κάθεται σε ένα τραπέζι και καθαρίζει κρεμμύδια σκουπίζοντας με το μανίκι, τα δάκρυα της. Μετά από λίγο φαίνονται στο πλάι της σκηνης ο Σιλβιο και ο Αρλεκίνος να κοιτάζουν τα παράθυρα).

Σιλβιο —Να μου θυμίσεις όταν θα έχω λεφτά να κάνω αύξηση στον μισθό σου.

Αρλεκίνος —Δηλαδή, ποτέ. *(Γελάει)*.

Σιλβιο —Έλα, μην γίνεσαι κακός. Πάμε μετά να πιούμε και θα πληρώσω εγώ.

Αρλεκίνος —Εντάξει.

Σιλβιο —Σου είμαι ευγνώμων που κατάφερες να τα βρεις όλα, τόσο γρήγορα.

Αρλεκίνος —Αν δεν το έκανα, θα σιάγατε από την στεναχώρια. Δεν θα το άντεχα να μείνω χωρίς δουλειά.

Σιλβιο —Εντάξει, το ξέρω ότι έκανα σαν κοριτσάκι. Αλλά ξέρεις πως είναι ένας κεραυνοβόλος έρωτας.

Αρλεκίνος —Αλίμονο. Και ποιος δεν έχει ερωτευθεί;!

Σιλβιο —Λοιπόν; Τι σου είπε ο φιλαράκος σου;

Αρλεκίνος —Είναι Γάλλοι αριστοκράτες. Ο πατέρας της γεννήθηκε και μεγάλωσε εδώ. Καταγόταν από καλή ιταλική οικογένεια με όνομα και περιουσία.

Σιλβιο —*(Περιπαικτικά)*. Ναι, που βοηθάει να έχεις "όνομα".

Αρλεκίνος — Ευτυχώς, γιατί αλλιώς θα κάναμε μέρες να μάθουμε.

Σιλβιο —Πώς και ήρθαν εδώ;

Αρλεκίνος —Για κάποιες δουλειές. Νομίζω με το εμπόριο ασχολείται ο πατέρας της.

Σιλβιο —Και την κόρη του, πως και την πήρε μαζί;

Αρλεκίνος —Δεν ξέρω. Περίεργο μου φαίνεται.

Σιλβιο —(*Περιπαικτικά*). Μην μου πεις ότι είναι τόσο ανοιχτόμυαλος, που την έχει βάλει στην δουλειά.

Αρλεκίνος —*Μακάρι*. Αν και ξέρετε ότι συνήθως οι κόρες χρησιμοποιούνται, ως διακοσμητικό αντικείμενο. Από ότι έμαθα η μικρή ασχολείται με την μουσική. Ιδού η απόδειξη. (*Δείχνει το παράθυρο*).

Σιλβιο —(*Κοιτάζοντας το παράθυρο*). Καλλιτέχνης! Ευαίσθητη ψυχή. Φαινόταν στα μάτια της!

Αρλεκίνος —Δεν φεύγουμε; Τόση ώρα καθόμαστε και κοιτάζουμε τα παράθυρα. Θα μας δει κανένα μάτι.

Σιλβιο —Λοιπόν έχω ένα σχέδιο.

Αρλεκίνος —Νομίζω, ότι δεν θα μου αρέσει αυτό που θα ακούσω.

Σιλβιο —Θα καθίσω εδώ και όταν βραδιάσει για τα καλά θα ριξω μερικές πετρούλες στο παράθυρο της να βγει να της μιλήσω.

Αρλεκίνος —Δεν είναι τόσο ορθό. Σίγουρα θα βρίσκονται και άλλοι στο σπίτι.

Σιλβιο —Δεν με νοιάζει. Θα το κάνω και ότι γίνει.

Αρλεκίνος —Όπως επιθυμείτε.

Σιλβιο —Μπορείς να φύγεις. Να πας να ξεκουραστείς. Θα είμαι μια χαρά και μόνος μου.

Αρλεκίνος —Όχι θα μείνω.

Σιλβιο —Καλά. Ας καθίσουμε πίσω από τους θάμνους μέχρι να σκοτεινιάσει.

(*Κάθονται πίσω από τους θάμνους*).

Σιλβιο —Μάζεψε κανένα χαλικάκι.

Αρλεκίνος —Εντάξει.

(*Ο Αρλεκίνος μπουσουλώντας μαζεύει πετρούλες*).

Σιλβιο —Όταν έρθει η ώρα θέλω να είμαι προετοιμασμένος. Πρέπει να ενεργήσω γρήγορα.

(*Όλα τα παράθυρα είναι φωτισμένα. Στο ένα παράθυρο εμφανίζεται ο Πολτσινέλε. Ο οποίος παρατηρεί έξω. Μιλάει στον Πανταλόνε ο οποίος κάθεται στο γραφείο του*).

Πολτσινέλε —Εδώ και ώρα βλέπω στο δρόμο κάτι περίεργους τύπους.

Πανταλόνε —Βάλε λάδι να βράζει και αν τους δεις να πλησιάζουν ρίξε τους.

Πολτσινέλε —Προς το παρόν δεν τους βλέπω.

Πανταλόνε —Έχε τα μάτια σου καρφωμένα έξω.

Πολτσινέλε —Έννοια σου.

(Επικρατεί για λίγο σιωπή. Ο Πολτσινέλε κοιτάζει διερευνητικά έξω. Ο Σίλβιο έχει τα μάτια του καρφωμένα στα παράθυρα).

Πανταλόνε —Μου αρέσει που περνιέσαι για έζυπνος.

Πολτσινέλε —Πάλι προσβολές;

Πανταλόνε —Αν θέλεις να τους παρακολουθήσεις κλείσε το φως να μην σε βλέπουν. Δεν είναι βλάκες. Αν παρακολουθούν το σπίτι βλέπουν και εσένα που κάθεσαι στο παράθυρο.

Πολτσινέλε —Κουράστηκα τόση ώρα όρθιος. Κάτσε εσύ αν θέλεις, εγώ πάω να κοιμηθώ.

(Ο Πολτσινέλε φεύγει. Ο Πανταλόνε μετά από λίγο κλείνει το φως και κάθεσαι στην άκρη του παραθύρου, έτσι ώστε να φαίνεται ελάχιστα. Ο Σίλβιο παρακολουθεί όλες τις κινήσεις. Έχοντας σιγουρευτεί ότι δεν τον βλέπει κανείς, βγαίνει πίσω από τους θάμνους, πηγαίνει κάτω από το παράθυρο της Vartu και πετάει χαλικάκια. Όταν το βλέπει αυτό ο Πανταλόνε, χτυπάει έντονα το κουδουνάκι υπηρεσίας. Στο δωμάτιο επικρατεί σκοτάδι ακούγονται μόνο οι φωνές του Πανταλόνε και του Πολτσινέλε).

Πολτσινέλε — Τι έγινε; Γιατί βαράς το κουδουνάκι με μανία και με πέταξες από το κρεβάτι μου;

Πανταλόνε —(Εξάλλος). Κοίτα! Άλλο που δεν σου είπα!

Πολτσινέλε —Ποιος είναι αυτός; Και από πού ξεφύτρωσε;

Πανταλόνε — Εσύ θα μου πεις! Σε έβαλα να την φυλάς και αντικρίζω αυτό! Θα σε σκοτώσω!

Πολτσινέλε —Μα, την πρόσεχα! Μην παραλογίζεσαι. Μπορεί να μην τον ξέρει καν. Μπορεί να είναι κάποιος που την είδε στον δρόμο και την ακολούθησε.

Πανταλόνε —Δεν ξέρω ποιος και τι είναι. Κάνε τον να εξαφανιστεί αμέσως.

Πολτσινέλε —Θα το φροντίσω.

(Η Vartu έχει βγει στο παράθυρό της και μιλάει με τον Σίλβιο. Τα λόγια τους δεν ακούγονται. Μετά από λίγο ο Πολτσινέλε εμφανίζεται στην οροφή του κτιρίου κρατώντας έναν κουβά γεμάτο ακαθαρσίες, τον οποίο ρίχνει πάνω στον Σίλβιο. Ο Σίλβιο από την τρομάρα του φεύγει τρέχοντας).

Πολτσινέλε —Αν τολμήσεις να ξανά πατήσεις το πόδι σου εδώ, θα σε σιοτώσω. Ακούς;

(Το φως στο γραφείο του Πανταλόνε ανοίγει. Φαίνεται όρθιος να βηματίζει πάνω κάτω. Μπαίνει ο Πολτσινέλε, αναστατωμένος).

Πολτσινέλε —Τον ξεφορτώθηκα. Δεν θα τολμήσει να ξανά πλησιάσει την Vartu.

Πανταλόνε —Δεν τους ξέρεις καλά τους Ιταλούς. Κατάφερες να ακούσεις τι έλεγαν;

Πολτσινέλε —Όχι δυστυχώς.

Πανταλόνε —Φώναξε την κόρη μου.

(Ο Πολτσινέλε βγαίνει και έπειτα μπαίνει μαζί με την Vartu. Οι δυο άντρες είναι όρθιοι απέναντί της).

Πανταλόνε —Αρετούλα, τον ήξερες αυτό τον νεαρό;

Vartu —Όχι πατέρα. Πρώτη φορά τον είδα.

Πανταλόνε —Μην μου λες ψέματα. Πρέπει να μου έχεις εμπιστοσύνη.

Vartu —Δεν σου λέω ψέματα. Δεν τον γνωρίζω.

Πανταλόνε —Ανησυχώ κόρη μου. Οι Ιταλοί είναι μεγάλοι απατεώνες.

Vartu —Δεν είμαι χαζή πατέρα!

Πανταλόνε —Δεν είπα ότι είσαι χαζή. Αυτοί είναι υπερβολικά πονηροί.

Vartu —Εντάξει θα προσέχω πάρα πολύ. Πάω να κοιμηθώ γιατί είμαι πολύ κουρασμένη.

Πανταλόνε —Αύριο μην κανονίσεις τίποτα γιατί θα έχουμε τρεις συναντήσεις εδώ στο σπίτι για να δούμε κάποια πράγματα για την συμφωνία.

Vartu —Εντάξει. Καληνύχτα. *(Βγαίνει)*.

Πανταλόνε —Καληνύχτα κόρη μου. *(Παύση)*. Λες να λέει αλήθεια;

Πολτσινέλε —Αποκλείεται!

Πανταλόνε —Αυτό πιστεύω και εγώ. Από εδώ και στο εξής θα είσαι συνέχεια από πίσω της!

Πολτσινέλε —Εντάξει. Αλλά να ξέρεις δεν έφταιγα εγώ για αυτό που έγινε. Την παρακολουθούσα συνέχεια και δεν παρατήρησα κάτι ύποπτο. Ξέρεις πως είναι οι γυναίκες. Πονηρές. Δεν καταλαβαίνεις πότε ξεγλιστράνε.

Πανταλόνε —Άσε τα πολλά λόγια. Και πήγαινε για ύπνο! Έχουμε δουλειές αύριο.

Πολτσινέλε —Άντε καληνύχτα.

(Ο Πολτσινέλε βγαίνει. Ο Πανταλόνε κάθεται στο γραφείο του).

Πανταλόνε —Κοίτα να δεις. Στα καλά καθούμενα μας φορτώθηκε μελάς! Ιταλέ, που τόλμησες να πας, στο παράθυρο της κόρης μου γυρεύοντας κουβέντα. Θα έρθει η ώρα σου, θα μάθω από πού κρατάς! Αν και είμαι σχεδόν σίγουρος ότι είσαι ξεπεσμένης γενιάς. Μόνο το συνάφι σου έχει τέτοιο θράσος. Να εμφανίζεσαι στο σπίτι μιας νεαρής, προσπαθώντας να δείξεις ότι είναι τάχα ηρωικής κοψιάς. Αμ, δεν στα είπαν καλά μικρέ! Δεν ξέρεις με ποιόν τα έβαλες! Θα μάθω ποιος είσαι. Θα σε βρω. Και τότε θέλω να δω πως θα καταφέρεις να ξεφύγεις από την θηλιά που θα σου περάσω στο λαιμό! (Γιάση). Της πανουργίας οι δουλειές ας περιμένουν μέχρι το πρωί. Τώρα είναι ώρα να ξεκουραστώ. (Βγαίνει. Σκοτάδι).

Σκηνή 5^η

Δημόσιος δρόμος. Στο βάθος προσόψεις κτιρίων με μεγάλα παράθυρα. Δέντρα και θάμνοι στα πλάγια. Ο Πολτσινέλε και ο Πανταλόνε περπατούν στον δρόμο κατευθυνόμενοι προς τα σπίτια και συζητούν συνωμοτικά και χαμηλόφωνα.

Πολτσινέλε —Έμαθα για το ποιόν του.

Πανταλόνε —Λέγε.

Πολτσινέλε —Ένας Ιταλός πολίτης είναι, τίποτα το αξιόλογο.

Πανταλόνε —Έψαξες για περιουσία;

Πολτσινέλε —Ναι. Έχει κάτι χωράφια έξω από την πόλη που του προσφέρουν κάποια λίγα χρήματα για να ζει.

Πανταλόνε —Μάλιστα. Οικογένεια;

Πολτσινέλε —Οι γονείς του δεν ζουν. Τους έχασε όταν ήταν μικρός. Άκουσα ότι ήταν αριστοκράτες.

Πανταλόνε —Αν ήταν αριστοκράτες που είναι η περιουσία;

Πολτσινέλε —Λένε ότι όταν πέθαναν, μπλέχτηκαν κοράκια στην περιουσία και την έφαγαν αφήνοντας τον Σίλβιο στην κατάσταση που είναι τώρα.

Πανταλόνε —Και πως μεγάλωσε;

Πολτσινέλε —Είχε μια γκουβερνάντα που τον αγαπούσε πολύ και τον μεγάλωσε. Τώρα έχει μόνο έναν υπηρέτη.

Πανταλόνε —Μάλιστα. Ένας ξεπεσμένος λεχρίτης. Το καλό που σου θέλω να μην ξανά πλησιάσει την κόρη μου.

Πολτσινέλε —Έννοια σου και έχω φροντίσει να βάλω παγίδες κοντά στο σπίτι.

Πανταλόνε —Ωραία.

(Βγαίνουν από την σκηνή ανοίγοντας την πόρτα του σπιτιού. Τα παράθυρα του σπιτιού είναι φωτισμένα. Στο ένα παράθυρο πάνω δεξιά φαίνεται η Vartu η οποία συνομιλεί με κάποιον που δεν βλέπουμε, ακούμε μόνο την φωνή του που είναι αρκετά βαριά. Στο παράθυρο πάνω αριστερά φαίνεται η Νέλε που κάνει δουλειές).

Vartu —Σας εξήγησα, ότι πρέπει να μιλήσω και με τον πατέρα μου για τις λεπτομέρειες και έπειτα να κανονίσουμε ει νέου μια συνάντηση.

Φωνή —Εντάξει δεσποινίς. Θα παρευρίσκεστε και εσείς στην επόμενη συνάντηση;

Vartu —Ναι.

Φωνή —Υπέροχα! Θα σας ξανά δω.

Vartu —Λοιπόν θα επικοινωνήσουμε για την επόμενη συνάντηση.

Φωνή —Εντάξει. Χαίρεται.

Vartu —Αντίο.

(Το φως κλείνει. Η Vartu μπαίνει στο δωμάτιο της, όπου είναι η Νέλε. Ο Σίλβιο πλησιάζει το σπίτι συνοδευόμενος από τον Αρλεκίνο. Κρύβονται πίσω από τα δέντρα για να παρακολουθήσουν την κίνηση μέσα στο σπίτι. Ο Σίλβιο ακουμπάει ένα δέντρο και όταν θα προσπαθεί να κουνηθεί καταλαβαίνει ότι έχει κολλήσει. Ο Αρλεκίνος προσπαθεί να τον ξεκολλήσει).

Vartu —(Θλιμμένη). Είναι εξαντλητικές οι συναντήσεις. Και δεν μου μένει καθόλου χρόνος να διαβάσω μουσική.

Νέλε —Εφόσον το αποφασίσατε, πρέπει να υποστηρίξετε την δουλειά σας.

Vartu —Σίγουρα. Δεν θα τα παρατήσω τόσο εύκολα. Δεν θέλω να δώσω αυτή την χαρά στον πατέρα μου. Ο Σίλβιο φάνηκε καθόλου; Έχεις νέα του;

Νέλε —Όχι δυστυχώς.

Vartu —(Θλιμμένη). Κατάλαβα.

Νέλε —Μην στεναχωριέστε. Από ώρα σε ώρα θα εμφανιστεί. Φαίνεται καλός άνθρωπος.

Vartu —Θα δείξει. *(Παύση)*. Φτιάξε μου ένα τσάι και φέρε το στο γραφείο. Πρέπει να πηγαίνω τώρα γιατί πρέπει να έχουν ξεκινήσει ήδη.

(Βγαίνουν. Το φως κλείνει. Στο απέναντι παράθυρο ο Πανταλόνε είναι ήδη στο γραφείο του και φαίνεται να συζητάει. Μπαίνει η Vartu. Η φωνή που ακούγεται είναι του Καπιτάνο. Είναι αρκετά μπάσα και μιλάει με ιδιωματισμούς. Ο Αρλεκίνος προσπαθεί ακόμα να ξεκολλήσει τον Σίλβιο από το δέντρο).

Φωνή Καπιτάνο —Μια χαρούλα σας βρίσκω κυρ' Πανταλόνε μου.

Πανταλόνε —Δόξα το Θεό!

Φωνή Καπιτάνο —Η κορούλα σας πούθε είναι;

Πανταλόνε —Τώρα όπου να 'ναι θα έρθει.

Φωνή Καπιτάνο —Ωραία. Έχω χρόνια να τηνε 'δω.

(Μπαίνει η Vartu).

Πανταλόνε —Καλώς την!

Vartu —Καλησπέρα.

Πανταλόνε —Τον θυμάσαι τον κύριο Καπιτάνο καλή μου;

Vartu —Θύμισέ μου πατέρα.

Πανταλόνε —Πριν από κάποια χρόνια είχατε γνωριστεί σε μια δεξίωση και μου είχες πει πόσο ενδιαφέρον άνθρωπος είναι.

Vartu —*(Ειρωνικά)*. Ναι, ναι θυμήθηκα.

Πανταλόνε —Όχι να το παινευτώ επειδή είναι κόρη μου, αλλά είναι εξαιρετικό κορίτσι.

Φωνή Καπιτάνο —Φυσικά. Εξαιρετικό κορίτσι. Και τι κορίτσι, κορίτσαρος!

Vartu —Αρκετά με τις φιλοφρονήσεις, ας προσχωρήσουμε στις δουλειές.

Πανταλόνε —Ναι, έχεις δίκιο.

(Συνεχίζουν να μιλάνε, δεν ακούγονται. Καθ' όλη την διάρκεια που μιλάνε ο Αρλεκίνος έχει φύγει και τώρα γυρνώντας κρατάει ένα μπουκάλι με λάδι. Ξεκινάει να γεμίσει τον Σίλβιο με λάδι για να τον ξεκολλήσει από το δέντρο).

Σίλβιο —Βιάσου καλέ μου Αρλεκίνο, έχω πάθει κράμπα μέχρι και στο μάτι τόση ώρα που είμαι κολλημένος εδώ.

Αρλεκίνος —Κάνω όσο πιο γρήγορα μπορώ!

Σίλβιο —Πρόσεχε μην σιτιστεί το παντελόνι μου.

Αρλεκίνος —Προσπαθώ. Ας ξεκολλήσουμε τα χέρια πρώτα για να με βοηθήσετε με το παντελόνι.

(Ο Αρλεκίνος του ξεκολλάει τα χέρια και το μάγουλο από το δέντρο. Έπειτα προσπαθούν να ξεκολλήσουν το παντελόνι).

Σίλβιο —Σιγά σιγά!

Αρλεκίνος —Για προσπαθήστε να κάνετε ένα βήμα πίσω.

(Ο Σίλβιο προσπαθεί να κινηθεί. Το παντελόνι του σκίζεται και πέφτει φαρδύς πλατύς στους θάμνους πίσω του. Βρίζει μουρμουρίζοντας).

Αρλεκίνος —Συγνώμη, νόμιζα ότι είχε ξεκολλήσει.

Σίλβιο —*(Εκνευρισμένος)*. Δεν πειράζει.

Αρλεκίνος —Να φωνάξω μια άμαξα να πάμε σπίτι;

Σίλβιο —Δεν κατάλαβες. Θα μιλήσω στην Vartu ακόμα και με σχισμένο παντελόνι. Αλλά πρώτα θα πας στην σκεπή να στήσεις και εσύ μια παγίδα.

Αρλεκίνος —Δεν είναι καλή ιδέα.

Σίλβιο —Άκουσε με προσεκτικά. Θα ανέβεις στην σκεπή από την πίσω πλευρά του σπιτιού και θα βάλεις έναν κουβά με νερό ακριβώς πάνω από το γραφείο του πατέρα της. Έτσι ώστε αν τύχει να βγει στο παράθυρό του την ώρα που θα μιλάω με την Vartu να του έρθει στο κεφάλι και να μην προλάβει να με δει.

Αρλεκίνος —Εντάξει!

(Ο Αρλεκίνο στην σκεπή στήνει τον κουβά πάνω από το παράθυρο. Έπειτα κατεβαίνει).

Αρλεκίνος —Όλα εντάξει.

Σίλβιο —Τώρα ακολουθήσε με.

(Ο Σίλβιο προσπαθεί να φτάσει πιο κοντά στο σπίτι. Με προσοχή κινείται πίσω από τα δέντρα και τους θάμνους. Κάποια στιγμή βγαίνει πίσω από ένα θάμνο με τα χέρια του πιασμένα μέσα σε μια φάκα. Βγάζει μια πολύ δυνατή κραυγή πόνου. Ο Αρλεκίνος του κλείνει το στόμα και κρύβονται βιαστικά πίσω από τον θάμνο. Η Vartu ακούγοντας την κραυγή τρέχει και ανοίγει το παράθυρο για να δει τι συμβαίνει. Της πέφτει ο κουβάς στο κεφάλι. Έξαλλή ξεκινάει να φωνάζει. Έπειτα αποχωρεί από το γραφείο).

Αρλεκίνος —Πάμε να φύγουμε πριν μας καταλάβουν!

Σίλβιο —Merda! Cazzata!

Αρλεκίνος —Και σας το είπα, δεν ήταν καλή ιδέα.

(Βγαίνουν τρέχοντας. Σκοτάδι).

Σκηνή 6^η

Ο Αρλεκίνος και ο Σίλβιο περπατούν στον δρόμο. Στο βάθος της σκηνής υπάρχουν προσόψεις κτιρίων.

Σίλβιο —Κάτι πρέπει να κάνω. Είναι πολύ ύπουλοι και οι δυο τους.

Αρλεκίνος —Το διαπίστωσα. Τι σιέφτεστε;

Σίλβιο —Δεδομένο είναι, ότι δεν μπορώ να πλησιάσω το σπίτι. Το μέσω επικοινωνίας, με την Vartu είσαι εσύ.

Αρλεκίνος —Θα κάνω ότι μου πείτε.

Σίλβιο —Θέλω να βρεις την Νέλε και να της εξηγήσεις πως έχουν τα πράγματα.

Αρλεκίνος —Μάλιστα.

Σίλβιο —Πάρε και αυτό το γράμμα και πες της να το δώσει στην Vartu.

Αρλεκίνος —Κάτι άλλο;

Σίλβιο —Προς το παρόν όχι. Θα ξεκινήσω μια μικρή έρευνα για να μάθω τον λόγο που γύρισε ο Πανταλόνε εδώ. Όταν τελειώσεις με την αποστολή σου, έλα να με συναντήσεις στου Δον Τζιοβάνι.

Αρλεκίνος —Εντάξει. Έφυγα!

(Ο Σίλβιο και ο Αρλεκίνος βγαίνουν με βήμα βιαστικό. Το δωμάτιο της Vartu φωτίζεται. Μπαίνει η Νέλε).

Νέλε —Καλημέρα. Ώρα να ζυπνήσετε.

Vartu —Ρώτα με αν κοιμήθηκα πρώτα.

Νέλε —Πάλι ξαγρυπνήσατε;

Vartu —Ναι, σκεφτόμουν όλο το βράδυ.

Νέλε —Θα επικοινωνήσει σίγουρα.

Vartu —Κάτι του συμβαίνει, δεν μου το βγάζεις από το μυαλό. Θέλω να προσπαθήσεις να βρεις τον υπηρέτη του.

Νέλε —Εντάξει κυρία.

Vartu —Νομίζω το όνομα του είναι Αρλεκίνος.

Νέλε —Εντάξει. Με θέλετε κάτι άλλο;

Vartu —Όχι. Μόνο κάποια ψώνια από την αγορά. Σου τα έχω γράψει.

Νέλε —Μάλιστα. Πηγαίνω τώρα.

(Η Νέλε βγαίνει. Σκοτάδι στο παράθυρο του δωματίου. Ανοίγει φως στο ισόγειο του αριστερού κτιρίου. Ο Σίλβιο κάθεται σε ένα τραπέζι. Μπαίνει ο Αρλεκίνος).

Σίλβιο —Τι έγινε;

Αρλεκίνος —Όλα καλά. Μου είπε ότι θα πήγαινε να ενημερώσει την Vartu όσο πιο γρήγορα μπορούσε.

Σίλβιο —Θεωρείς ότι μπορούμε να την εμπιστευόμαστε;

Αρλεκίνος —Ναι, φαίνεται καλό κορίτσι.

Σίλβιο —Λοιπόν, ρώτησα κάποιους δικούς μου ανθρώπους, αλλά δεν πήρα καμία συγκεκριμένη απάντηση. Οι περισσότεροι δεν ήξεραν καν ότι βρίσκεται εδώ ο Πανταλόνε και κάποιοι είχαν ακούσει ότι κανονίζει μια επαγγελματική συμφωνία.

Αρλεκίνος —Μάλιστα.

Σίλβιο —Όμως κάτι μου βρωμάει εδώ.

Αρλεκίνος —Τι θέλετε να κάνουμε;

Σίλβιο —Θα συνεχίσουμε το ψάξιμο. Έχεις πολλούς γνωστούς και φίλους σε αυτή την πόλη. Θέλω να τους ρωτήσεις όλους.

Αρλεκίνος —Εντάξει!

Σίλβιο —Πάμε, και θα τα πούμε ξανά σε λίγη ώρα.

(Ο Αρλεκίνος και ο Σίλβιο βγαίνουν. Το φως κλείνει. Μπαίνει η Νέλε στο δωμάτιο της Vartu, κρατώντας το γράμμα).

Νέλε —Ήμουν σίγουρη ότι θα επικοινωνούσε.

Vartu —*(Χαρούμενη)*. Από τον Σίλβιο;

Νέλε —Ναι! Με βρήκε ο υπηρέτης του και μου εξήγησε.

Vartu —Πες τα μου όλα.

Νέλε —Δεν έχετε συνάντηση τώρα;

Vartu —Προφασίστηκα ότι ήμουν άρρωστη. Δεν έχω καμία όρεξη να βλέπω τους γλοιώδεις συνεργάτες του πατέρα μου.

Νέλε —Μου είπε ότι ψάχνουν, πυρετωδώς για κάτι. Όταν το βρουν, θα μου εξηγήσει. Ο Σίλβιο λέει, ότι είναι για καλό σας. Μάλλον εξηγεί περισσότερα μέσα στο γράμμα.

Vartu —Σ’ ευχαριστώ πολύ! Αν τύχει και μιλήσεις με τον Αρλεκίνο πες του ότι έχουν την στήριξή μου για ότι χρειαστούν. Επίσης, πάρε αυτό το γράμμα και πες του να το δώσει στο Σίλβιο.

Νέλε —Εντάξει κυρία. *(Βγαίνει)*.

Vartu —*(Διαβάζει το γράμμα. Έπειτα μιλά μόνη της)*. Σίγουρα κάτι πάει στραβά. Τι μπορεί να συμβαίνει με τις δουλειές του πατέρα μου;! Είναι πολύ ανήσυχος, το γράφει καθαρά. *(Παύση)*. Δεν μπορώ όμως να καταλάβω γιατί φοβάται για ‘μένα;! Μιλάει για πανουργία και ψευτιά. Θα μπουν εμπόδιο ανάμεσά μας. Θα φουντώσει φωτιά, που θα κάψει ότι όμορφο μας δένει. *(Παύση)*. Δεν θα επιτρέψω κάτι τέτοιο να συμβεί. Θα κάνω ότι μπορώ για να βρεθεί, το κακό που πάει να μας διαλύσει. *(Παύση)*. Όμως αυτό για τον πατέρα μου, γιατί να το πει;! Λες να ξέρει κάτι και να μην θέλει να το εκμυστηρευτεί;! *(Παύση)*. Έχουν αρχίσει να περιπλέκονται τα πράγματα πολύ. Πρέπει να χρησιμοποιήσω την πονηριά μου για να μάθω τι είναι αυτό που τόσο πολύ τον ανησυχεί.

(Βγαίνει. Το φως κλείνει. Ο Σίλβιο και ο Αρλεκίνος εμφανίζονται στην γωνία του αριστερού σπιτιού. Είναι στον δρόμο και μιλούν χαμηλόφωνα).

Αρλεκίνος —Έχω μπερδευτεί εντελώς.

Σίλβιο —Κάλε μου Αρλεκίνο, να ξέρεις ότι όταν δεν μπορείς να βρεις μια εξήγηση είναι επειδή δεν υπάρχει.

Αρλεκίνος —Το μοναδικό στοιχείο που μπορεί να μας κατευθύνει είναι ένα όνομα.

Σίλβιο —Πες μου.

Αρλεκίνος —Κάποιος ονόματι Δον Καπιτάνο.

Σίλβιο —Έμαθες τι μέρος του λόγου είναι;

Αρλεκίνος —Οι περισσότεροι μου είπαν ότι είναι έμπορος. Πολλοί ήταν αυτοί που αμφισβήτησαν την τιμιότητά του.

Σίλβιο —Και τι δουλειά έχει ο Πανταλόνε με έναν σαν και αυτόν;

Αρλεκίνος —Ένας φίλος, μου είπε ότι μάλλον ετοιμάζονται να συνάψουν κάποια επαγγελματική συμφωνία. Επίσης με πληροφόρησε ότι στο παρελθόν ο

Καπιτάνο είχε μπλεχτεί σε ένα σκάνδαλο με κάποιους, πολύ ψηλά στην ιεραρχία, αριστοκράτες.

Σίλβιο —Επόμενο βήμα είναι να παρακολουθήσουμε που πηγαίνουν ο Πανταλόνε και ο Πολτσινέλε. Επίσης θέλω να ενημερώσεις την Νέλε για να ξέρει και η Vartu. Δεν θέλω να γίνεται τίποτα πίσω από την πλάτη της.

Αρλεκίνος —Πήρα την πρωτοβουλία και ερχόμενος προς τα εδώ πέρασα και τα είπα γρήγορα στην Νέλε.

Σίλβιο —(Χαρούμενος). Είσαι ο καλύτερος και ο πιο σβέλτος υπηρέτης όλης της Ιταλίας! Τι σου είπε;

Αρλεκίνος —Μου είπε ότι έχετε όλη τους την στήριξη. Και αυτό το γράμμα από την Vartu.

Σίλβιο —Πόσο χαρά μου δίνεις!

(Βγαίνουν).

Σκηνή 7^η

Δημόσιος δρόμος. Αρκετά δέντρα και θάμνοι και ένα σπίτι μικρό στην άκρη. Ο Σίλβιο και ο Αρλεκίνος είναι κρυμμένοι πίσω από θάμνους. Το σπίτι έχει χαμηλό φως στα παράθυρά του.

Σίλβιο —Τι στην ευχή είναι πάλι αυτό;

Αρλεκίνος —Την ίδια απορία έχω. Περνάνε πολλές ώρες εκεί μέσα. Κυρίως ο υπηρέτης του.

Σίλβιο —Τι να το θέλουν ένα δεύτερο σπίτι;

Αρλεκίνος —Μήπως έχουν παράνομο δεσμό;

Σίλβιο —Τι; Μεταξύ τους;

Αρλεκίνος —Ναι.

Σίλβιο —Να το δω και αυτό! Κάτι παράνομο υπάρχει στην όλη ιστορία αλλά δεν νομίζω ότι είναι ερωτικός δεσμός. Κάτι πιο σοβαρό κρύβουν.

Αρλεκίνος —Πρέπει με κάποιο τρόπο να μάθουμε.

Σίλβιο —Ο μοναδικός τρόπος είναι να μπούμε μέσα.

Αρλεκίνος —Είναι πολύ επικίνδυνο!

Σίλβιο — Έχεις καμία καλύτερη ιδέα;

Αρλεκίνος — Όχι, δυστυχώς. *(Παύση)*. Νομίζω ότι η καλύτερη ώρα για να μπορούμε είναι λίγο πριν το ξημέρωμα.

Σίλβιο — Γιατί;

Αρλεκίνος — Τα προηγούμενα βράδια παρατήρησα ότι ο υπηρέτης του φεύγει, για το σπίτι, λίγο πριν ξημερώσει.

Σίλβιο — Προφανώς για να μην το πάρουν χαμπάρι οι υπόλοιποι υπηρέτες.

Αρλεκίνος — Η Νέλε δηλαδή γιατί δεν έχουν άλλους.

Σίλβιο — Εσύ πήγαινε σπίτι να ξεκουραστείς, θα περιμένω εγώ.

Αρλεκίνος — Όχι θα το κάνουμε μαζί. Έτσι και αλλιώς σε λίγη ώρα θα φύγει.

Σίλβιο — Καλά. *(Παύση)*. Έχεις παρατηρήσει αν έχει άλλες πόρτες εκτός από την μπροστινή;

Αρλεκίνος — Έχει άλλη μια από πίσω.

Σίλβιο — Θα μπορούμε από εκεί.

(Ο Αρλεκίνος και ο Σίλβιο παραμένουν κρυμμένοι πίσω από τους θάμνους και κάποια στιγμή τους παίρνει ο ύπνος. Ο Σίλβιο μετά από λίγη ώρα πετάγεται και παρακολουθεί το σπίτι να δει αν έχουν φύγει όλοι. Διαβεβαιώνεται ότι δεν είναι κανείς μέσα και μπαίνει. Τον Αρλεκίνο τον έχει αφήσει να κοιμάται).

Σίλβιο — Για να δούμε τι κρύβεις γέρο-Πανταλόνε.

(Το φως είναι λιγοστό. Φαίνεται από τα παράθυρα ότι ψάχνει).

Σίλβιο — Ας ξεκινήσουμε από το γραφείο.

(Ψάχνει).

Σίλβιο — Σίγουρα κάτι θα υπάρχει, κάποιο αποδεικτικό στοιχείο για τις βρομοδουλειές τους.

(Ψάχνει στην βιβλιοθήκη. Δεν βρίσκει κάτι).

Σίλβιο — Αποκλείεται να μην υπάρχει τίποτα!

(Κολλάει το αυτί του τους τοίχους και τους χτυπάει με το χέρι για να δει, αν υπάρχει κάποιο κουφωμένο σημείο).

Σίλβιο — Ωστε εδώ έχεις κρυμμένα τα μυστικά σου γέρο. Για να δούμε, πως ανοίγει.

(Ψάχνει να βρει πώς ανοίγει ο τοίχος. Μπαίνει ο Πολτσινέλε χωρίς να τον καταλάβει και τον αιφνιδιάζει κρατώντας ένα μαχαίρι).

Πολτσινέλε —Σε έπιασα στα πράσα. Τι κάνεις εδώ;

Σίλβιο —Προσπαθώ να καταλάβω τι σκαρώνετε.

Πολτσινέλε —Δεν νομίζω ότι σε αφορά. Δεν σου έχουν μάθει να μην χώνεις την μύτη σου σε ξένες υποθέσεις;

Σίλβιο —Δεν θα με ένοιαζαν οι υποθέσεις σας αν ο γέρος με άφηνε να παντρευτώ την Vartu.

Πολτσινέλε —*(Ειρωνικά)*. Τι ευαίσθητος άνδρας! Συγκινήθηκα!

Σίλβιο —Τώρα που με έχεις στο χέρι. Τι θέλεις να κάνω;

Πολτσινέλε —*(Γελάει)*. Δεν θέλω να σε κουράσω. Να, αν μπορείς κάθισε στην καρέκλα.

Σίλβιο —*(Εκνευρισμένος)*. Μην με ειρωνεύεσαι.

Πολτσινέλε —Κάτσε!

(Ο Σίλβιο κάθεται στην καρέκλα. Ο Πολτσινέλε τον δένει με σχοινί. Κατά την διάρκεια που τον δένει ο Σίλβιο εναντιώνεται. Παλεύουν για κάποια λεπτά. Η πάλη τους είναι κωμική. Εν τέλει ο Πολτσινέλε καταφέρνει δυο μαχαιριές στα πόδια του Σίλβιο και έτσι χωρίς ιδιαίτερη αντίσταση καταφέρνει να τον δέσει στην καρέκλα).

Σίλβιο —*(Εξαντλημένος)*. Τι θα μου κάνεις;

(Ο Πολτσινέλε γελώντας ξεκινάει να τον βασανίζει. Τα βασανιστήρια τα πράττει με ευλάβεια σαν μια ιερή τελετουργία. Μετά από λίγη ώρα όντας μισό-πεθαμένος ο Σίλβιο, τον σκοτώνει. Επικρατεί σκοτάδι. Έπειτα φωτίζεται μόνο ο Πολτσινέλε ο οποίος σέρνει ένα σακί με το πτώμα του Σίλβιο).

Πολτσινέλε —Τιποτένιο ανθρωπάκι. Στο είχα πει. Και να που ήρθε η ώρα σου. Νόμιζες ότι ήμουν ένας ανίκανος υπηρέτης. Με μόνη ασχολία μου, τις δουλειές ενός αχρείου αφέντη. Υποτίμησες την δύναμη, που στο σώμα και στο μυαλό μου κατοικεί. *(Παύση)*. Διάλεξες να υπηρετήσεις την καλοσύνη και την αρετή. Δεν σου είπαν όμως ότι η κακία συνήθως υπερτερεί! Για αυτό εγώ βρισκομαι εδώ και εσύ εκεί. *(Γελάει)*. Αυτά έχει η ζωή. Εσύ στο χώμα και εγώ κάνοντας πράξη, ότι σου είχα υποσχεθεί, ανεβαίνω ακόμα πιο πάνω, ένα σκαλί. Θα σπείρω τον φόβο και το θάνατο μέχρι να φτάσω στην κορυφή. *(Γελάει)*.

(Βγαίνει από την σκηνή σέρνοντας το σακί. Επικρατεί και πάλι σκοτάδι. Ακούγονται βήματα στο σκοτάδι. Φωτίζεται η σκηνή στην οποία υπάρχουν μόνο δέντρα και θάμνοι. Ο

Αρλεκίνος τριγυρίζει σκεπτικός. Έπειτα από λίγο εμφανίζεται ο Πολτσινέλε. Είναι εύθυμος).

Πολτσινέλε —Καλησπέρα καλέ μου φίλε!

Αρλεκίνος —Δεν είμαι φίλος σου!

Πολτσινέλε —Καλά. Μην θυμώνεις. Λοιπόν; Προς τι η συνάντησή;

Αρλεκίνος —Ο κύριος μου έχει εξαφανιστεί από χθες...

Πολτσινέλε —Και 'μένα τι μου το λες;

Αρλεκίνος —Λέω, μήπως έτυχε να τον συναντήσεις.

Πολτσινέλε —Εγώ; Από πού και ως πού;

Αρλεκίνος —Δεν ξέρω. Δεν του τρέφεις και ιδιαίτερη συμπάθεια...

Πολτσινέλε —Αδιάφορος μου περνάει.

Αρλεκίνος —Έλα τώρα μαζί μιλάμε! Τον μισούσες και εσύ και ο αφέντης σου!

Πολτσινέλε —Κανένα μίσος αγαπητέ μου. Απλά δεν ήθελε να πλησιάζει την κόρη του.

(Ο Αρλεκίνος χάνει την ψυχραιμία του και του επιτίθεται).

Αρλεκίνος —Λέγε! Τι του κάνατε;

Πολτσινέλε —Τι είναι αυτά που λες; Πάρε τα χέρια σου από πάνω μου.

Αρλεκίνος —Σε ξανά ρωτάω! Τι του κάνατε;

Πολτσινέλε —Δεν πας καθόλου καλά!

Αρλεκίνος —Πες μου που τον έχετε!

(Ο Αρλεκίνος του επιτίθεται ξανά. Παίζουν ξύλο. Ο Αρλεκίνος καταφέρνει να τον ακινητοποιήσει και προσπαθεί να τον πνίξει με τα χέρια του).

Πολτσινέλε —*(Μιλάει με δυσκολία)*. Εντάξει σταμάτα! Θα σου πω τι έγινε!

(Ο Αρλεκίνος θολωμένος συνεχίζει να τον πνίγει).

Πολτσινέλε —Σταμάτα! Θα με σκοτώσεις!

(Ο Αρλεκίνος τον αφήνει και σηκώνεται όρθιος).

Αρλεκίνος —Λοιπόν, λέγε!

Πολτσινέλε —Εντάξει.

Αρλεκίνος —Την αλήθεια!

Πολτσινέλε —Το πρωί στην αγορά άκουσα ότι ο Σίλβιο έφυγε.

Αρλεκίνος —Τι εννοείς;

Πολτσινέλε —Αναγκάστηκε να φύγει, επειδή κάποιιο τον κυνηγούσαν. Τώρα για πιο πράγμα τον κυνηγούσαν, δεν γνωρίζω να σου πω.

Αρλεκίνος —(Οργισμένος). Μου λες ψέματα! Αν ήταν αλήθεια κάτι τέτοιο θα το ήξερα.

Πολτσινέλε —Μπορεί να μην στα έλεγε όλα. Ένας υπηρέτης είσαι!

Αρλεκίνος —Δεν είμαι ένας απλός υπηρέτης! Είμαστε οικογένεια.

Πολτσινέλε —Έτσι θέλεις να πιστεύεις; (Γελάει). Δεν είμαστε τίποτα για αυτούς. Απλά αντικείμενα προς χρήση.

(Ο Πολτσινέλε σηκώνεται για να φύγει. Ο Αρλεκίνος του επιτίθεται. Παίζουν ξύλο. Σκοτάδι).

Σκηνή 8^η

Δημόσιος δρόμος. Αρκετά δέντρα και θάμνοι και ένα σπίτι μικρό στα δεξιά της σκηνής. Ο Αρλεκίνος περπατάει αργά και μιλάει μόνος του. Είναι βράδυ.

Αρλεκίνος —Αποκλείεται να έφυγε. (Γιαύση). Δεν βγήκε ποτέ από το σπίτι. Αυτός ο λεχρίτης μου είπε ψέματα. Έπρεπε να τον κάνω να ομολογήσει. (Γιαύση). Όσους και αν ρώτησα κανείς δεν ήξερε ότι τον κυνηγούσαν, άρα σίγουρα δεν ισχύει κάτι τέτοιο. Αλλά από την άλλη έψαξα όλη την πόλη και δεν είναι πουθενά. (Γιαύση). Το ένστικτό μου, μου λέει ότι κάτι κακό του έκαναν. Και αν βγει αληθινό, θα πάρω εκδίκηση! Πρώτα όμως πρέπει να μάθω τι του συνέβη. (Γιαύση). Είμαι σίγουρος ότι και οι δυο έχουν μπλεχτεί σε αυτό. (Γιαύση). Γέρο-Πανταλόνε έρχεται η ώρα σου.

(Ο Αρλεκίνος πλησιάζει το σπίτι. Κοιτάζει μέσα προσεκτικά να δει αν είναι κάποιος. Διαβεβαιώνεται ότι δεν είναι κανείς και έπειτα κρύβεται πίσω από τους θάμνους. Ο Πανταλόνε μετά από λίγο, εμφανίζεται και προσεκτικά μπαίνει στο σπίτι για να μην τον δει κανείς. Ο Αρλεκίνος μετά από λίγα λεπτά πηγαίνει και χτυπάει την πόρτα. Όταν ο Πανταλόνε του ανοίγει ο Αρλεκίνος του καταφέρνει ένα χτύπημα και τον ρίχνει κάτω. Έπειτα τον σέρνει μέσα. Τον δένει σε μια καρέκλα και του κλείνει το στόμα).

Αρλεκίνος —Λέγε! Τι του κάνατε;

Πανταλόνε —(Μιλάει περίεργα επειδή έχει πανί στο στόμα του). Σε ποιόν;

Αρλεκίνος —Άσε τα ψόφια σε μένα! Που τον έχετε;

Πανταλόνε —Ποιον;

Αρλεκίνο —Γέρο, δεν θα τα πάμε καλά! Γίνε λίγο πιο συνεργάσιμος για να σε αφήσω ελεύθερο κάποια στιγμή.

Πανταλόνε —Μα, δεν καταλαβαίνω για ποιόν μιλάμε.

Αρλεκίνος —Για τον Σίλβιο!

Πανταλόνε —Τον αφέντη σου;

Αρλεκίνος —Γιατί ξέρεις και άλλον; Λέγε που είναι;

Πανταλόνε —Και που θέλεις να ξέρω εγώ που είναι;

Αρλεκίνος —Εσύ και ο υπηρέτης σου, κάτι του κάνατε.

Πανταλόνε —Έχεις τρελαθεί;

Αρλεκίνος —Εσύ έχεις τρελαθεί αν νομίζεις ότι θα σε αφήσω να φύγεις, επειδή μου παριστάνεις τον ανήξερο! Λέγε!

Πανταλόνε —Δεν του κάναμε κάτι. Δεν μπορώ να καταλάβω γιατί μας κατηγορείς.

Αρλεκίνος —Μην μου λες ψέματα! Είμαι σίγουρος ότι εσείς φταίτε για την εξαφάνισή του.

Πανταλόνε —Εγώ το μόνο που ήθελα είναι να μην πλησιάζει την κόρη μου. Δεν ασχολήθηκα άλλο μαζί του, όταν σταμάτησε να την ενοχλεί. Λογικέφου και άσε με να φύγω.

Αρλεκίνος —Ξέχασέ το!

Πανταλόνε —Αν με αφήσεις να φύγω τώρα δεν θα πω σε κανέναν τι μου έκανες ούτε θα σου κάνω κακό!

Αρλεκίνος —Δεν νομίζω ότι σε συμφέρει να με απειλείς! Και τώρα πες μου με λεπτομέρειες τι του κάνατε και που τον έχετε!

Πανταλόνε —Αλήθεια σου λέω τόση ώρα! Δεν έχω ιδέα!

Αρλεκίνος —Πολύ καλά γέρο! Αφού δεν μιλάς με το καλό, θα μιλήσεις με το άγριο!

(Ο Αρλεκίνος του κλείνει καλά το στόμα και ξεκινάει να τον βασανίζει. Στην αρχή τα βασανιστήρια είναι παιδιόστικα. Τον γαργαλάει, του κάνει το μαρτύριο της σταγόνας κ.α. Έπειτα τα βασανιστήρια γίνονται όλο και πιο δύσκολα καθώς χάνει την υπομονή του.

Κάποια στιγμή ο Πανταλόνε παθαίνει καρδιακή προσβολή και πεθαίνει επί τόπου. Ο Αρλεκίνος παθαίνει σοκ).

Αρλεκίνος —Όχι ρε γαμώτο! Δεν είναι δυνατόν! (Παύση). Έλα πλάκα μου κάνεις ζύπνα! Αποκλείεται να πέθανες.

(Ο Αρλεκίνος προσπαθεί να καταλάβει αν ζει. Καταλαβαίνει ότι είναι όντως νεκρός. Τρέχει πάνω κάτω χωρίς σκοπό).

Αρλεκίνος —Τι θα κάνω τώρα; Θα με βρουν! Θα με κρεμάσουν. Δεν θέλω να πεθάνω. (Παύση). Τι ήθελα, να το παίζω σκληρό καρύδι;! Ορίστε τώρα.

(Σταματάει να τρέχει. Μένει ακίνητος).

Αρλεκίνος —Πρέπει να σιεφτώ κάτι γρήγορα. Να τον αφήσω εδώ αποκλείεται. Θα τον βρει ο Πολτσινέλε. Πρέπει να τον εξαφανίσω! Αλλά που;

(Μένει για λίγο σκεπτικός. Η έκφρασή του αλλάζει. Είναι πολύ πιο ήρεμος).

Αρλεκίνος —Το βρήκα! Στο σπίτι του Σιλβιο. Στο σπίτι μας. Εκεί, και να τον φάξουν, κανείς δεν θα τον βρει. (Παύση). Ελπίζω να μην με πήρε κανένα μάτι. Μπλεξίματα δεν θέλω να έχω επ' ουδενί. Ένας απλός υπηρέτης είμαι και κανείς δεν θα συμμαριστεί, την ανάγκη που είχα για να μαθευτεί, η αλήθεια. Γιατί είμαι σίγουρος ότι αυτοί, έπραξαν φόνο άδικο σε βάρος του αφέντη μου. Και να που η Θεία Δίκη με κάνει και χειροδικώ για να επαναφέρει την δικαιοσύνη. (Παύση). Δεν το είχα σιεφτεί! Ίσως τελικά και να μην ήταν τόσο σοβαρή, η πράξη που συνέβη. Ένας φόνος, εζ' αμελείας σημειώνω, αφαίρεσε από την κοινωνία έναν άνθρωπο που ήταν δοσμένος στο κακό και την απληστία. (Παύση). Έρχονται στιγμές, καλή ώρα, που η πανουργία και αρετή, μοιάζουν τόσο πολύ, σαν δυο δίδυμες αδελφές.

(Βρίσκει ένα σακί τον βάζει μέσα και έπειτα βγαίνει από την πίσω πόρτα φέρνοντας το σακί. Βγαίνει από την σκηνή. Σκοτάδι).

Σκηνή 9^η

Προσόψεις κτιρίων με μεγάλα παράθυρα. Στα πλάγια υπάρχουν δέντρα και θάμνοι και μπροστά δρόμος. Στο μεσαίο κτίριο υπάρχει φως στα παράθυρα. Στο παράθυρο πάνω δεξιά φαίνεται ο Πολτσινέλε που κάθεται στο γραφείο του Πανταλόνε. Διαβάζει και παριστάνει τον αριστοκράτη.

Πολτσινέλε —Τι χαζομάρες είναι αυτές;!

(Κλείνει το βιβλίο και το πετάει κάτω).

Πολτσινέλε —Για αυτό είναι τόσο πειραγμένοι στα μυαλά τους, οι δήθεν λόγιοι. Με τέτοιες μπουρδες που γράφουν τα βιβλία, λογικό είναι.

(Σηκώνεται βάζει ένα ποτό. Κουνάει το ποτήρι, φέρνοντας κοντά την μύτη του για να το μυρίσει. Δεν υπολογίζει σωστά και χύνεται πάνω του. Βρίζει).

Πολτσινέλε —Που στο καλό είναι και αυτός ο ηλίθιος!

(Ξανά γεμίζει το ποτήρι του με ποτό. Περιπατάει πάνω κάτω εκνευρισμένος. Χτυπάει η πόρτα).

Πολτσινέλε —Περάστε!

(Μπαίνει ο Αρλεκίνος).

Πολτσινέλε —Καλώς τον. Κάθισε. Θέλεις κάτι να πιεις;

Αρλεκίνος —Όχι ευχαριστώ.

Πολτσινέλε —Καλώς. Πως πάνε τα κέρφια; Οι δουλείες; Όλα καλά;

Αρλεκίνος —Δεν ήρθα εδώ για να πιάσουμε ψηλή κουβέντα.

Πολτσινέλε —Ωραία, ας περάσουμε στα σημαντικά.

Αρλεκίνος —Γιατί με κουβάλησες μέχρι εδώ; Μου έχεις στήσει παγίδα;

Πολτσινέλε —Μην μου επιτίθεσαι. Με όλη μου την καλή διάθεση σε κάλεσα εδώ για να σου προσφέρω συνεργασία.

Αρλεκίνος —Ωραία αστεία λες! Πως θα μπορούσαμε να συνεργαστούμε εμείς οι δυο;

Πολτσινέλε —Λοιπόν άκουσε. Ο Σίλβιο έφυγε σωστά; Επίσης έχει εξαφανιστεί εδώ και ώρες ο γέρο-Πανταλόνε. Εφόσον τώρα έχουμε γίνει και οι δυο κύριοι του εαυτού μας, σκέφτηκα να αναλάβουμε τις δουλείες των αφεντάδων μας.

Αρλεκίνος —Δεν με ενδιαφέρει.

Πολτσινέλε —Άκουσε με! Ο Πανταλόνε ετοιμαζόταν να κλείσει μια πολύ σημαντική συμφωνία. Αν το αναλάβουμε, θα βγάλουμε πολλά χρήματα. Εγγυημένο!

Αρλεκίνος —Σου είπα δεν με ενδιαφέρει!

Πολτσινέλε —Και τότε γιατί ήρθες;

Αρλεκίνος —Ήρθα για να μάθω τι απέγινε ο Σίλβιο.

Πολτσινέλε —Δεν θα το ξανά συζητήσω αυτό το θέμα! Σου είπα ότι γνώριζα! Τελείωσε!

Αρλεκίνος —Όλα αυτά που μου είπες ήταν ψέματα. Δεν θα φύγω από εδώ αν δεν μάθω.

Πολτσινέλε —Ωραία. *(Παύση)*. Να πω να σου στρώσουν στο ξενώνα; *(Γελάει)*.

Αρλεκίνος —Μην με ειρωνεύεσαι! Μίλα!

Πολτσινέλε —Έχεις παρανοήσει!

(Ο Αρλεκίνος του επιτίθεται).

Αρλεκίνος —Θα σε σκοτώσω τιποτένιο δίποδο!

(Παλεύουν).

Πολτσινέλε —Βέβαια, τώρα που πήρες το κολάι σου είναι εύκολο!

Αρλεκίνος —Τι είπες;

Πολτσινέλε —Λέω τώρα που σκότωσες τον γέρο-Πανταλόνε, σου είναι πιο εύκολο να ξεπαστρεύεις και μένα!

(Ο Αρλεκίνος τον αφήνει και κάνει μερικά βήματα πίσω σαστισμένος).

Αρλεκίνος —Συκοφαντίες! Εγώ δεν σκότωσα κανέναν! Ήρθα εδώ για να μάθω την αλήθεια και βρίσκομαι κατηγορούμενος!

(Ο Αρλεκίνος πάει να του ξανά επιτεθεί, αλλά σταματάει).

Πολτσινέλε —Τα ξέρω όλα!

Αρλεκίνος —Τι εννοείς;

Πολτσινέλε —Εσύ σκότωσες τον Πανταλόνε!

Αρλεκίνος —Ωραία αστεία λες!

Πολτσινέλε —Βρήκα αίματα μέσα στο σπίτι!

Αρλεκίνος —Δεν σε καταλαβαίνω.

Πολτσινέλε —Έλα τώρα, μεταξύ μας μιλάμε. Το δεύτερο σπίτι που είχε νοικιάσει ο γέρος.

Αρλεκίνος —Δεν γνωρίζω κανένα σπίτι!

Πολτσινέλε —Άσε τα ψόφια! Σας είδα ένα βράδυ που μας παρακολουθούσατε με τον Σίλβιο. Ξέρεις για ποιο σπίτι μιλάω.

(Παύση).

Αρλεκίνος —Τα αίματα που λες ότι βρήκες μέσα σε αυτό το σπίτι μάλλον θα ήταν αυτά που ξέχασες να καθαρίσεις όταν σκότωσες τον Σίλβιο!

Πολτσινέλε —Ας γελάσω! Εγώ στις βρομοδουλειές μου φροντίζω να μην αφήνω ίχνη!

Αρλεκίνος —Κάθαρχμα! Τον σκότωσες!

(Του επιτίθεται. Παλεύουν).

Πολτσινέλε —Και εσύ σκότωσες τον γέρο!

Αρλεκίνος —Ψεύτη!

Πολτσινέλε —Θα σε κάνω βούκινο! Όλοι θα μάθουν ότι σκότωσες έναν αριστοκράτη! Θα σε κρεμάσουν!

Αρλεκίνος —Και εγώ θα πω ότι δολοφόνησες έναν αθώο πολίτη!

Πολτσινέλε —Για ποιόν λες να ενδιαφερθούν περισσότερο; Γιατί είμαι σίγουρος ότι η ζυγαριά γέρνει υπέρ μου!

(Σταματάνε να παλεύουν. Κάθονται κάτω λαχανιασμένοι).

Πολτσινέλε —Ούτε να με σιοτώσεις δεν μπορείς!

Αρλεκίνος —Ναι, είδαμε και 'σένα! Άχρηστε!

Πολτσινέλε —Λοιπόν λέγε. Θα συνεργαστούμε; Μόνο έτσι θα την βγάλουμε καθαρή και με λεφτά στην τσέπη!

Αρλεκίνος —Θα το σκεφτώ.

Πολτσινέλε —Το παίρνω σαν ναι.

(Ο Αρλεκίνος τον κοιτάζει γεμάτος μίσος. Σηκώνεται, ισιώνει τα ρούχα του κάθεται στην πολυθρόνα. Ο Πολτσινέλε κάθεται στο γραφείο, βγάζει χαρτιά από το συρτάρι).

Πολτσινέλε —Εδώ ο γέρος έχει σημειωμένα τα βασικά κομμάτια του σχεδίου.

Αρλεκίνος —Εξήγησέ μου περι τίνος πρόκειται. Δεν ξέρω αν θέλω να συμμετάσχω στις βρομοδουλειές σου.

Πολτσινέλε —Μην μου τα αλλάξεις. Θα συνεργαστούμε. Έλα αύριο να σου εξηγήσω ακριβώς πως έχουν τα πράγματα.

(Ο Αρλεκίνος βγαίνει).

Πολτσινέλε —Πάντα χρειάζεται ένας ηλίθιος για κάλυψη. *(Γελάει).* Θα έρθει και σένα η ώρα σου.

(Χτυπάει η πόρτα και μπαίνει ο Καπιτάνο).

Πολτσινέλε —Αξιότιμε κύριε Καπιτάνο! Περάστε, καθίστε!

Καπιτάνο —Καλησπέρα. Ο φίλτατος Πανταλόνε πούθε είναι; Είχαμε ραντεβού σήμερα. Δεν πιστεύω να το ξέχασε.

Πολτσινέλε —Όχι. *(Παύση)*. Ξέρετε, έχω άσχημα νέα.

Καπιτάνο —Τι συνέβη;

Πολτσινέλε —Ο κύριος Πανταλόνε αρρώστησε σοβαρά και αναγκάστηκε να γυρίσει στην Γαλλία, εσπευσμένα.

Καπιτάνο —Πώς; Πότε; Γιατί δεν μου έστειλε μια επιστολή; Θα του έβρισκα 'δω τους καλύτερους γιατρούς.

Πολτσινέλε —Δεν γινόταν. Ήταν σοβαρά. Με άφησε υπεύθυνο για τις δουλειές του εδώ και μου είπε να ενημερώσω όλους τους συνεργάτες του.

Καπιτάνο —Λυπούμαι. Με παραξενεύει το γεγονός ότι άφησε 'σάς να διαχειρίζεστε τις δουλειές του.

Πολτσινέλε —Υπαινίσσεστε ότι είμαι ανίκανος;

Καπιτάνο —Όχι... Ξέρετε, δεν συνηθίζεται οι υπηρέτες να αναλαμβάνουν τούσο σοβαρές υποθέσεις.

Πολτσινέλε —Κύριε Καπιτάνο, δεν είμαι ένας απλός υπηρέτης. Είμαι το δεξί χέρι του Πανταλόνε. Τον συμβούλευα για όλες του τις κινήσεις.

Καπιτάνο —Με συγχουρείτε αν σας πρόσβαλα, δεν το γνώ(υ)ρίζα ότι κατείχατε τέτοια θέση.

Πολτσινέλε —Ας περάσουμε τώρα στα τις συμφωνίας.

Καπιτάνο —Οι ανώ(υ)τεροι μου είναι σύμφωνοι με τους όρους. Επομένω(υ)ς προχωράμε κανονικά στις υπογραφές. Τώρα όμω(υ)ς μάλλον, θα πρέπει να περιμένουμε.

Πολτσινέλε —Γιατί;

Καπιτάνο —Πρέπει να υπογράψει ο κύρ' Πανταλόνε ή έστω η δεσποινίς Vartu.

Πολτσινέλε —Αφού σας εξήγησα. Πλέον είμαι υπεύθυνος για όλες τις υποθέσεις του. Διαταγή του ήταν να χρησιμοποιώ την υπογραφή του. Αν θέλετε μπορεί να του στείλετε μια επιστολή να βεβαιωθείτε.

Καπιτάνο —Όχι εντάξει. Θα ετοιμάσω(υ) τα χαρτιά και αύριο θα σας τα φέρω(υ) για να τα υπογράψουμε.

Πολτσινέλε —Εξαιρετικά!

(Ο Καπιτάνο σηκώνεται και πηγαίνει προς την πόρτα).

Καπιτάνο —Γνωρίζετε αν η δεσποινίς Vartu είναι στο σπίτι; Θα ήθελα να της μιλήσω.

Πολτσινέλε —Δυστυχώς έφυγε μαζί με τον πατέρα της. Έπρεπε να τον συνοδεύσει.

Καπιτάνο —Ω! Κρίμα.

Πολτσινέλε —Εις αύριο τα σπουδαία. Αντίο.

(Ο Καπιτάνο βγαίνει).

Πολτσινέλε —Καιός μπελάς. Ελπίζω να μην τα σκαλίσει, τουλάχιστον μέχρι να υπογράψουμε την συμφωνία. Μετά θα τον στείλω να κάνει παρέα στον γέρο. (Γελάει. Μένει για λίγο σκεπτικός). Σίγουρα όμως δεν πρέπει να συναντηθεί με...

(Μπαίνει η Vartu με βιασύνη).

Vartu —Μου λες που έχετε εξαφανιστεί όλοι;

Πολτσινέλε —Ποιοι όλοι;

Vartu —Εσύ που είσαι όλη μέρα; Η Νέλε; Ο πατέρας μου; Λείπει από χθες το βράδυ!

Πολτσινέλε —Εγώ τρέχω για τις δουλειές σας. Η Νέλε έχει βγει έξω για ψώνια. Όσο για τον πατέρα σας έφυγε χθες βράδυ αργά για την Γαλλία.

Vartu —Από πού και ως πού;

Πολτσινέλε —Δεν ήθελα να σας το πω τώρα αλλά έτσι όπως έγιναν τα πράγματα...

Vartu —Τι έγινε;

Πολτσινέλε —Ο πατέρας σας είχε ένα σοβαρό πρόβλημα υγείας και για αυτό έπρεπε να γυρίσει πίσω.

Vartu —Δεν είναι δυνατόν! (Παύση). Αν είχε κάτι τόσο σοβαρό θα μου το είχε πει!

Πολτσινέλε —Δεν το είχε πει σε κανέναν. Με παρακάλεσε να μείνω για να διαχειρίζομαι τις υποθέσεις του. Επίσης μου είπε να γυρίσετε στην Γαλλία όσο πιο γρήγορα γίνεται.

Vartu —Αυτό αποκλείεται!

Πολτσινέλε —Μπορεί να πεθάνει...

Vartu —Έχω υποθέσεις που επικρεμούν εδώ.

Πολτσινέλε —Οι υποθέσεις λέγονται Σίλβιο ή μήπως Καπιτάνο;

Vartu —Μην λες ανοησίες!

Πολτσινέλε —Πάντως άκουσα στην αγορά χθες ότι ο Σίλβιο έφυγα οριστικά από την πόλη. Κάποιοι τον κυνηγούσαν για χρέη.

Vartu —Συκοφαντίες!

Πολτσινέλε —Όπως και να έχει πρέπει να φύγετε. Σας θέλει στο πλευρό του.

Vartu —Όταν τακτοποιήσω τις εκκρεμότητες μου θα φύγω.

(Η Vartu κατευθύνεται προς την πόρτα. Ο Πολτσινέλε βγάζει έναν χαρτοκόπτη από το συρτάρι την πλησιάζει από πίσω την πιάνει από το στόμα και την σέρνει μέσα).

Πολτσινέλε —Ποτέ σου δεν έμαθες να υπακούς! Είδες τώρα τι παθαίνεις! Αν έφευγες δεν θα χρειαζόταν να σε σκοτώσω. Δεν θα υπήρχε η πιθανότητα να συναντηθείς με τον Καπιτάνο και να στραβώσει το σχέδιό μου!

(Την σκοτώνει με συνοπτικές διαδικασίες. Σκοτάδι).

Σκηνή 10^η

Το σκηνικό είναι ίδιο με την σκηνή εννιά. Τα παράθυρα του μεσαίου κτηρίου είναι φωτισμένα. Στα παράθυρα πάνω αριστερά και κάτω δεξιά φαίνονται κόκκινες κουρτίνες. Στο παράθυρο πάνω δεξιά φαίνεται ο Αρλεκίνος που κάθεται σε μια πολυθρόνα και ο Πολτσινέλε που κάθεται στο γραφείο.

Πολτσινέλε —Για ρίζε μια ματιά.

(Δίνει στον Αρλεκίνο κάποια χαρτιά).

Αρλεκίνος —Μα, πως; Εδώ λέει ότι ο Πανταλόνε σου αφήνει όλη του την περιουσία!

Πολτσινέλε —Είδες! Άμα είσαι έξυπνος!

Αρλεκίνος —Τι έκανες;

Πολτσινέλε —Έκανα μια καλή συμφωνία με ένα συμβολαιογράφο. *(Του κλείνει το μάτι με νόημα).*

Αρλεκίνος —Πλαστογραφία;

Πολτσινέλε —Εξυπηρέτηση!

Αρλεκίνος —Δεν φοβάσαι; Μπορεί να μιλήσει!

Πολτσινέλε —Δεν μπορεί να μιλήσει τώρα και να θέλει! *(Γελάει)*.

Αρλεκίνος —Δεν το πιστεύω! Τον σκότωσες!

Πολτσινέλε —Μην φωνάζεις! Ένα απόβρασμα λιγότερο!

Αρλεκίνος —Μα καλά! Δεν σιέφτηκες ότι αν το καταλάβει η Vartu θα σε εξαφανίσει;

Πολτσινέλε —Μην ανησυχείς για αυτή. Πήγε να συναντήσει τον πατέρα της στην Γαλλία!

Αρλεκίνος —*(Με φρίκη)*. Την σκότωσες και αυτή; Δεν το χωράει το μυαλό μου!

Πολτσινέλε —*(Περικαικτικά)*. Σου είπα. Πήγε στην Γαλλία! *(Παύση)*. Λοιπόν τώρα που δεν υπάρχουν εμπόδια και επειδή είμαι καλός άνθρωπος, σου παραχωρώ ένα μέρος των χρημάτων για να μπορείς και εσύ να ζεις άνετα!

(Δίνει στον Αρλεκίνο ένα χαρτί και μια πένα).

Πολτσινέλε —Υπέγραψε και αύριο θα στα δώσω!

Αρλεκίνος —Δεν τα θέλω. Κράτησέ τα. Έχω να περάσω.

Πολτσινέλε —*(Περιφρονητικά)*. Όπως επιθυμείς. *(Παύση)*. Λοιπόν απόψε έχω οργανώσει μια δεξίωση. Είναι καλεσμένος όλος ο καλός κόσμος της πόλης. Θα έρθει και ο Καπιτάνο για να βάλουμε τις υπογραφές. Θα έρθεις έτσι;

Αρλεκίνος —*(Απρόθυμα)*. Καλά. *(Παύση)*. Φεύγω.

Πολτσινέλε —Τα λέμε το βράδυ.

(Ο Αρλεκίνος βγαίνει. Το φως έπειτα από λίγο σβήνει. Στο κάτω αριστερά παράθυρο έχει ήδη εμφανιστεί η Νέλε. Μπαίνει ο Αρλεκίνος).

Νέλε —Καλώς τον! Κάθισε.

Αρλεκίνος —Όχι ευχαριστώ. Βιάζομαι. Ήρθα να σου πω να μαζέψεις τα πράγματα σου.

Νέλε —Τρελάθηκες; Τι λες;

Αρλεκίνος —Άκουσε με. Νομίζω έχεις παρατηρήσει ότι ο Πανταλόνε λείπει εδώ και κάποιες μέρες το ίδιο και η Vartu.

Νέλε —Μου είπε ο Πολτσινέλε ότι έπρεπε να φύγουν για την Γαλλία και ότι θα επιστρέψουν σε λίγες μέρες.

Αρλεκίνος —Δεν θα επιστρέψουν. Μάλλον τους έχει συμβεί κάτι ανεπανόρθωτα κακό.

Νέλε —(Τρομοκρατημένη). Τι εννοείς;

Αρλεκίνος —Όσο το λιγότερο ξέρεις τόσο καλύτερα. Με εμπιστεύεσαι;

Νέλε —Φυσικά.

Αρλεκίνος —Τότε κάνε αυτό που σου λέω. Το ξημέρωμα θα έρθω να σε πάρω. Θα μείνεις σε μια κοντινή πόλη μέχρι να ηρεμήσουν τα πράγματα.

Νέλε —(Στεναχωρημένη). Εντάξει.

Αρλεκίνος —Θα τα πούμε αύριο.

(Η Νέλε κάθεται απογοητευμένη στο τραπέζι της κουζίνας. Ο Αρλεκίνος βγαίνει).

Νέλε —Τι να έχει συμβεί άραγε στην Vartu;! Δεν θα έλεγε τέτοιες κουβέντες ο Αρλεκίνος αν δεν ήταν κάτι σημαντικό, για να μην πω τρομακτικό. *(Παύση)*. Μισόλογα ακούω από παντού αλλά κανείς δεν μου εξηγεί, τι ακριβώς έχει συμβεί. Μέσα σε μια στιγμή, έγινε η ζωή μου άνω κάτω. Πρέπει να τα μαζέψω και να φύγω. Και μάλλον η φυγή μου θα είναι χωρίς επιστροφή. *(Παύση)*. Και εκεί που θα πάω πως θα ζήσω;! Άραγε θα βρω κανέναν να με εμπιστευθεί; Να με πάρει στην δουλειά του. Περιουσία δεν έχω, είμαι φτωχή και μόνη ευκαιρία για να ζήσω είναι η δουλειά που κάνω από παιδί. *(Παύση)*. Υποψιάζομαι ότι αυτό που ευθύνεται για τον ξεριζωμό μου, είναι η απληστία. Κυριεύει τους ανθρώπους κάθε τάξης με τόση μανία, που δεν βλέπουν πόσο κακό κάνουν στους εαυτούς τους και στην κοινωνία. Και ανθρώπους σαν και μένα, που δεν μας νοιάζουν τα πλούτη, η εξουσία και δεν λουζόμαστε καθημερινά με άφθονη ματαιοδοξία, μας παίρνει η μπάλα μαζί με αυτούς. Και το αποτέλεσμα είναι να γινόμαστε επαίτες, ακούγοντας καθημερινά από τους περαστικούς, «Γιατί δεν βρίσκεις μια δουλειά; Που πάθεςσαι ολημερίς στην ζητιανιά! Να γίνεις χρήσιμο μέλος της κοινωνίας ετούτης!». Και εγώ θα τους απαντάω. «Ζήσει την ζωή σου με γνώμονα την δικαιοσύνη και την ανθρωπιά, άσε στην άκρη την ψευτιά και ίσως τότε και εγώ μπορέσω να ζήσω με αξιοπρέπεια». *(Παύση)*. Ας αφήσω τις φιλοσοφίες προς ώρας και ας ετοιμαστώ. Έρχεται μεγάλη νύχτα και μια αβέβαιη ζωή.

(Σκοτάδι για λίγα δευτερόλεπτα. Έπειτα το μεσαίο σπίτι είναι φωτισμένο με τα παράθυρα να έχουν όλα κόκκινες κουρτίνες. Ακούγονται γέλια, φωνές και μουσική. Ο Αρλεκίνος και ο Πολτσινέλε βρίσκονται έξω από το σπίτι. Περιπατούν ανάμεσα στα δέντρα).

Πολτσινέλε —Πετυχημένη η δεξίωση, ε;

Αρλεκίνος —Που τους βρήκες όλους αυτούς;

Πολτσινέλε —Γνωστοί και φίλοι.

Αρλεκίνος —Ωρραίους φίλους έχεις. Όλος ο υπόκοσμος της Ιταλίας!

Πολτσινέλε —Όχι και όλος.

Αρλεκίνος —Λέγε. Γιατί με φώναζες έξω;

Πολτσινέλε —(*Διστακτικά*). Μπορεί να λείψω για κάποιες μέρες.

Αρλεκίνος —Και γιατί μου το λες;

Πολτσινέλε —Θέλω να αναλάβεις εσύ για όσο λείπω.

Αρλεκίνος —Αποκλείεται! Ξέχασέ το!

Πολτσινέλε —Σε παρακαλώ μην μου το αρνείσαι!

(*Ο Αρλεκίνος κάνει μια παύση. Τον κοιτάζει διερευνητικά*).

Αρλεκίνος —Εσύ δεν θα έδινες ούτε στο παιδί σου να διαχειριστεί τις δουλειές. Και ζητάς από μένα; Παγίδα είναι έτσι;

Πολτσινέλε —Όχι! Μην πηγαίνει το μυαλό σου στο κακό!

Αρλεκίνος —Εσύ και το καλό είστε σε αντίθετα στρατόπεδα. Μην μου πουλάς παραμύθια! Τι κρύβεις;!

Πολτσινέλε —Τίποτα. Απλά θα πρέπει να φύγω για λίγες ημέρες.

Αρλεκίνος —Εσύ; Θα φύγεις και θα αφήσεις τα λεφτά σου; Και που θα πας;

Πολτσινέλε —Σε έναν φίλο, που χρειάζεται την βοήθεια μου.

Αρλεκίνος —(*Γελάει*). Ναι, σε πίστεψα. Πες την αλήθεια τώρα, γιατί μάλλον έχεις πέσει στην ανάγκη μου.

Πολτσινέλε —(*Μιλάει γρήγορα*). Ο Καπιτάνο δεν εμφανίστηκε σήμερα για να υπογράψουμε. Είμαι σίγουρος ότι είναι ήδη στον άλλο κόσμο. Με έχουν πάρει χαμπάρι, άνθρωποι του Μαζαρέν. Με παρακολουθούν εδώ και μέρες. Κινδυνεύει η ζωή μου. Μπορώ να κρυφτώ σπίτι σου;

Αρλεκίνος —Αν παρακολουθούν εσένα, σίγουρα θα παρακολουθούν και μένα. Καθόλου δεν σου κόβει; Το σπίτι μου θα είναι το πρώτο μέρος που θα ψάξουν! (*Παύση*). Σαν το σκυλί στο αμπέλι θα πάω, πάνω στο άνθος της ηλικίας μου!

(*Από το σπίτι ακούγονται φωνές, κραυγές και ποδοβολητά*).

Πολτσινέλε —Πάω να δω τι γίνεται. Θα το διαλύσουν το σπίτι οι άξεστοι!

(*Μετά από μερικά δευτερόλεπτα το σπίτι τυλγεται στις φλόγες. Ο Αρλεκίνος το κοιτάζει εμβρόντητος. Βγαίνει η Νέλε τρέχοντας από το πίσω μέρος του σπιτιού. Ο Αρλεκίνος την πλησιάζει με βιασύνη*).

Αρλεκίνος —Τι γίνεται;

Νέλε —Πρέπει να φωνάξουμε για βοήθεια.

Αρλεκίνος —Είναι αργά. Δεν κυκλοφορεί άνθρωπος.

Νέλε —Προσπάθησε να μπεις! Είδα κάποιους να τραβोलογούν με βία τον Πολτσινέλε. Τον χτυπούσαν. Πρέπει να τον βοηθήσεις. Εγώ πηγαίνω στην πλατεία μήπως βρω κανέναν για βοήθεια.

(Η Νέλε βγαίνει τρέχοντας. Ο Αρλεκίνος με γρήγορα βήματα κατευθύνεται προς την πίσω πόρτα του σπιτιού. Ακούγονται φωνές του Πολτσινέλε που ζητάει βοήθεια. Μετά από λίγο η Νέλε γυρίζει).

Νέλε —*(Λαχανιασμένη)*. Αρλεκίνο! Που είσαι;

(Ο Αρλεκίνος εμφανίζεται από την πίσω μεριά του σπιτιού, με μαύρα σημάδια στο πρόσωπο).

Αρλεκίνος —Μόνο στην κουζίνα κατάφερα να μπω. Δεν γινόταν να προχωρήσω άλλο. Λοιπόν, πήγαινε στο σπίτι μου και περίμενε να γυρίσω. Πρέπει να φύγουμε από την πόλη το συντομότερο.

Νέλε —Γιατί δεν έρχεσαι μαζί μου;

Αρλεκίνος —Πρέπει να συναντήσω έναν φίλο, για να του ζητήσω χάρη. Σε μισή ώρα όμως θα είμαι σπίτι.

Νέλε —Εντάξει.

(Η Νέλε βγαίνει γρήγορα. Ο Αρλεκίνος μένει λίγο εκεί σκεπτικός. Μιλάει σαν να κάνει διάλογο με τον εαυτό του).

Αρλεκίνος —Τώρα είναι η μοναδική μου ευκαιρία. *(Παύση)*. Μπορεί όμως, να καταλήξεις όπως ο Πολτσινέλε. *(Παύση)*. Ναι αλλά έτσι και αλλιώς μπορεί να με σιοτώσουν. Με ξέρουν. Σίγουρα με παρακολουθούν. *(Παύση)*. Όμως αν φύγεις τώρα και εξαφανιστείς, μπορεί να την γλυτώσεις. *(Παύση)*. Αυτό θα κάνω απλά με μισή ώρα καθυστέρηση. Θα μου φτιάξει ένα χαρτί που θα λέει ότι ο Πανταλόνε αφήνει την περιουσία του σε μένα και ότι με αναγνωρίζει ως χαμένο του παιδί και έπειτα θα εξαφανιστώ. Έτσι και αλλιώς δεν κάνω τίποτα κακό. Αχρείοι ήταν όλοι τους. Εγώ τουλάχιστον θα τα χρησιμοποιήσω, για να ζήσω και να βοηθήσω, κάποιους που έχουν ανάγκη. *(Παύση)*. Ξέρεις τι ρεμάλι είναι ο τύπος. Αν τον επισκεφτούν οι άνθρωποι του Μαζαρέν θα σε δώσει στεγνά. Άσε που μπορεί να σε παρακολουθούν και τώρα. *(Παύση)*. Θα πάω το αποφάσισα. Αφού κατάφερα να επιζήσω από όλο το μακελειό και την πανουργία, είναι η μοναδική ευκαιρία, για να ζήσω την υπόλοιπη ζωή μου αξιοπρεπώς. Είναι ώρα να λάμψουν οι αρετές μου! Θα το ρισκάρω. Το πιστεύω πια πως έφτασε η ώρα, της αρετής.

(Ο Αρλεκίνος βγαίνει βιαστικά. Επικρατεί σκοτάδι. Μετά από λίγο ακούγονται φωνές και χτυπήματα. Ο Αρλεκίνος φωνάζει για βοήθεια. Έπειτα επικρατεί σιωπή).

Αυλαία